To besedilo je zgolj informativne narave in nima pravnega učinka. Institucije Unije za njegovo vsebino ne prevzemajo nobene odgovornosti. Verodostojne različice zadevnih aktov, vključno z uvodnimi izjavami, so objavljene v Uradnem listu Evropske unije. Na voljo so na portalu EUR-Lex. Uradna besedila so neposredno dostopna prek povezav v tem dokumentu

►**B** **UREDBA (EU) 2016/399 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**

z dne 9. marca 2016

o Zakoniku Unije o pravilih, ki urejajo gibanje oseb prek meja (Zakonik o schengenskih mejah)

(kodificirano besedilo)

(UL L 77, 23.3.2016, str. 1)

spremenjena z:

		Uradni list		
		št.	stran	datum
►**M1**	Uredba (EU) 2016/1624 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. septembra 2016	L 251	1	16.9.2016

▼B

UREDBA (EU) 2016/399 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 9. marca 2016

o Zakoniku Unije o pravilih, ki urejajo gibanje oseb prek meja (Zakonik o schengenskih mejah)

(kodificirano besedilo)

NASLOV I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Predmet urejanja in načela

Ta uredba določa, da se osebe pri prehajanju notranjih meja držav članic Unije ne kontrolirajo.

Določa tudi pravila za izvajanje kontrole oseb pri prehajanju zunanjih meja držav članic Unije.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

1. „notranje meje“ pomenijo:

   (a) skupne kopenske meje vključno z mejami na rekah in jezerih držav članic;

   (b) letališča držav članic, namenjena notranjim letom;

   (c) morska, rečna in jezerska pristanišča držav članic, namenjena rednim notranjim trajektnim povezavam;

2. „zunanje meje“ pomenijo kopenske meje držav članic, vključno z mejami na rekah in jezerih, meje na morju in letališčih, rečnih, morskih in jezerskih pristaniščih, pod pogojem, da ne gre za notranje meje;

3. „notranji let“ pomeni kateri koli let, izključno na ali iz ozemlja držav članic, brez pristajanja na ozemlju tretje države;

4. „redna notranja trajektna povezava“ pomeni katero koli trajektno povezavo med istima dvema ali več pristanišči, ki se nahajajo na ozemljih držav članic, brez pristajanja na katerih koli pristaniščih izven ozemelj držav članic, in vključuje potniški prevoz ter prevoz vozil v skladu z objavljenim voznim redom;

5. „osebe, ki imajo pravico do prostega gibanja po pravu Unije“, pomenijo:

▼B

(a) državljane Unije v smislu člena 20(1) PDEU in državljane tretjih držav, ki so družinski člani državljana Unije in uveljavljajo svojo pravico do prostega gibanja, za katere se uporablja Direktiva 2004/38/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([1]);

(b) državljane tretjih držav in njihove družinske člane ne glede na njihovo državljanstvo, ki imajo v skladu s pogodbami med Unijo in njenimi državami članicami na eni strani in temi tretjimi državami na drugi strani pravico do prostega gibanja, ki je enakovredna pravici državljanov Unije;

6. „državljan tretje države“ pomeni katero koli osebo, ki ni državljan Unije v smislu člena 20(1) PDEU in ni zajeta s točko 5 tega člena;

7. „oseba, za katero je bil razpisan ukrep zavrnitve vstopa“ pomeni katerega koli državljana tretje države, za katerega je bil razpisan ukrep zavrnitve vstopa v schengenskem informacijskem sistemu (SIS) v skladu z in za namene členov 24 in 26 Uredbe (ES) št. 1987/2006 Evropskega parlamenta in Sveta ([2]);

8. „mejni prehod“ pomeni kateri koli mejni prehod, ki ga pristojni organi odobrijo za prehod zunanjih meja;

9. „skupni mejni prehod“ pomeni vsak mejni prehod, ki se nahaja na ozemlju države članice ali na ozemlju tretje države, na katerem mejni policisti države članice in mejni policisti tretje države eden za drugim opravljajo izstopno in vstopno kontrolo v skladu s svojim nacionalnim pravom in na podlagi dvostranskega sporazuma;

10. „nadzor meje“ pomeni dejavnost, ki se izvaja na meji v skladu z in za namene te uredbe zgolj kot odziv nameravanega ali dejanskega prehoda meje, ne glede na vse druge okoliščine, kot so mejna kontrola in varovanje meje;

11. „mejna kontrola“ pomeni kontrolo, opravljeno na mejnih prehodih, s katero se zagotovi, da se osebam, vključno z njihovimi vozili in predmeti v njihovi posesti, dovoli vstop na ozemlje držav članic ali izstop iz njega;

12. „varovanje meje“ pomeni varovanje meje med mejnimi prehodi in varovanje mejnih prehodov izven določenega delovnega časa, da se osebam prepreči izognitev mejni kontroli;

([1]) Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2004/38/ES z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic, ki spreminja Uredbo (EGS) št. 1612/68 in razveljavlja Direktive 64/221/EGS, 68/360/EGS, 72/194/EGS, 73/148/EGS, 75/34/EGS, 75/35/EGS, 90/364/EGS, 90/365/EGS in 93/96/EGS (UL L 158, 30.4.2004, str. 77).

([2]) Uredba (ES) št. 1987/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o vzpostavitvi, delovanju in uporabi druge generacije schengenskega informacijskega sistema (SIS II) (UL L 381, 28.12.2006, str. 4).

▼B

13. „kontrola v drugi vrsti“ pomeni nadaljnjo kontrolo, ki se lahko izvede na posebni lokaciji, stran od lokacije, kjer se kontrolirajo vse osebe (prva vrsta);

14. „mejni policist“ pomeni katerega koli javnega uslužbenca, ki je v skladu z nacionalnim pravom dodeljen na mejni prehod ali ob mejo ali v neposredno bližino te meje, ki v skladu s to uredbo in nacionalnim pravom opravlja naloge nadzora na meji;

15. „prevoznik“ pomeni katero koli fizično ali pravno osebo, ki se poklicno ukvarja s prevozom oseb;

16. „dovoljenje za prebivanje“ pomeni:

    (a) vsa dovoljenja za prebivanje, ki jih izdajo države članice v skladu z enotno obliko, določeno z Uredbo Sveta (ES) št. 1030/2002 ([1]), in dovoljenja za prebivanje, izdana v skladu z Direktivo 2004/38/ES;

    (b) vse druge listine, ki jih izda država članica državljanom tretjih držav, ki dovoljujejo bivanje na njenem ozemlju in so bile predmet uradne obvestitve in objave v skladu s členom 39, razen:

        (i) začasnih dovoljenj, izdanih v času, ko se preučuje prva prošnja za dovoljenje za prebivanje iz točke (a) ali prošnja za azil, in

        (ii) vizumov, ki jih izdajo države članice v enotni obliki, določeni z Uredbo Sveta (ES) št. 1683/95 ([2]);

17. „potniška ladja za križarjenja“ pomeni ladjo, ki sledi določenemu načrtu potovanja v skladu s predhodno določenim programom, ki vključuje program turističnih dejavnosti v različnih pristaniščih in ki običajno ne sprejema novih potnikov, niti ne dovoli potnikom, da bi se med potovanjem izkrcali;

18. „navtični turizem“ pomeni uporabo rekreacijskih plovil za športne ali turistične namene;

19. „obalni ribolov“ pomeni ribolov, ki se izvaja s pomočjo ladij, ki se vsak dan ali v 36 urah vrnejo v pristanišče na območju države članice, ne da bi pristale v pristanišču, ki se nahaja v tretji državi;

20. „delavec na morju“ pomeni osebo, ki dela na napravi na morju, ki se nahaja v teritorialnih vodah ali v območju izključnega pomorskega gospodarskega izkoriščanja držav članic, kot je opredeljeno po mednarodnem pomorskem pravu, in ki se po morju ali zraku redno vrača na ozemlje držav članic;

([1]) Uredba Sveta (ES) št. 1030/2002 z dne 13. junija 2002 o enotni obliki dovoljenja za prebivanje za državljane tretjih držav (UL L 157, 15.6.2002, str. 1).

([2]) Uredba Sveta (ES) št. 1683/95 z dne 29. maja 1995 o enotni obliki za vizume (UL L 164, 14.7.1995, str. 1).

▼B

21. „grožnja javnemu zdravju“ pomeni katero koli bolezen, ki lahko preraste v epidemijo, kakor je opredeljena v Mednarodnih zdravstvenih pravilih Svetovne zdravstvene organizacije, in druge nalezljive bolezni ali nalezljive parazitske bolezni, če so te predmet zaščitnih predpisov, ki se uporabljajo za državljane držav članic.

Člen 3

Področje uporabe

Ta uredba se uporablja za vse osebe, ki prehajajo notranje ali zunanje meje držav članic, brez poseganja v:

(a) pravice oseb, ki imajo po pravu Unije pravico do prostega gibanja;

(b) pravice beguncev in oseb, ki zaprosijo za mednarodno zaščito, zlasti glede nevračanja.

Člen 4

Temeljne pravice

Države članice to uredbo uporabljajo popolnoma skladno z ustreznim pravom Unije, vključno z Listino Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljnjem besedilu: Listina), ustreznim mednarodnim pravom, vključno s Konvencijo o statusu beguncev, sprejeto 28. julija 1951 v Ženevi (v nadaljnjem besedilu: Ženevska konvencija), obveznostmi za zagotavljanje mednarodne zaščite, zlasti načelom nevračanja, in temeljnimi pravicami. V skladu s splošnimi načeli prava Unije se odločitve v skladu s to uredbo sprejmejo za vsak primer posebej.

NASLOV II

ZUNANJE MEJE

POGLAVJE I

Prehajanje zunanjih meja in pogoji za vstop

Člen 5

Prehod zunanjih meja

1. Zunanje meje se lahko prehajajo le na mejnih prehodih in med določenim delovnim časom. Na mejnih prehodih, ki niso odprti 24 ur na dan, se delovni čas jasno označi.

Države članice v skladu s členom 39 uradno obvestijo Komisijo o seznamu svojih mejnih prehodov.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 so lahko dovoljene naslednje izjeme od obveznosti prehoda zunanjih meja le na mejnih prehodih in med določenim delovnim časom:

▼B

(a) za posameznike ali skupine oseb, če obstaja posebna potreba za občasno prehajanje zunanjih meja izven mejnih prehodov ali izven določenega delovnega časa, pod pogojem, da posedujejo dovoljenja, ki jih zahteva nacionalno pravo, in da to ni v nasprotju z interesi javnega reda in notranjo varnostjo držav članic. Države članice lahko v dvostranskih sporazumih predvidijo posebne ukrepe. O splošnih izjemah, določenih v nacionalnem pravu in dvostranskih sporazumih, uradno obvestijo Komisijo v skladu s členom 39;

(b) za posameznike ali skupine oseb v nepredvidenem nujnem primeru;

(c) v skladu s posebnimi pravili iz členov 19 in 20 v povezavi s prilogama VI in VII.

3. Države članice brez poseganja v izjeme iz odstavka 2 ali njihove obveznosti mednarodne zaščite za nezakonit prehod zunanjih meja izven mejnih prehodov ali izven določenega delovnega časa uvedejo kazni v skladu s svojim nacionalnim pravom. Te kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

Člen 6

Pogoji za vstop državljanov tretjih držav

1. Za načrtovano bivanje na ozemlju držav članic, ki ni daljše od 90 dni v katerem koli obdobju 180 dni, kar zajema vsak dan bivanja v zadnjem 180 dnevnem obdobju, veljajo za državljane tretjih držav naslednji pogoji za vstop:

(a) posedovati morajo veljavno potno listino, ki imetniku dovoljuje prehod meje in izpolnjuje naslednji merili:

(i) veljavna je še vsaj tri mesece po načrtovanem odhodu z ozemlja države članice. V upravičenih nujnih primerih se ta zahteva lahko opusti;

(ii) izdana je bila v preteklih desetih letih;

(b) posedovati morajo veljaven vizum, če se to zahteva v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 539/2001 ([1]), razen če imajo veljavno dovoljenje za prebivanje ali veljaven vizum za dolgoročno prebivanje;

(c) upravičujejo namen in pogoje nameravanega bivanja in imajo zadostna sredstva za preživljanje, tako za čas nameravanega bivanja kot tudi za vrnitev v svojo matično državo ali tranzit v tretjo državo, kjer bodo zagotovo sprejeti, ali bodo lahko ta sredstva zakonito pridobili;

([1]) Uredba Sveta (ES) št. 539/2001 z dne 15. marca 2001 o seznamu tretjih držav, katerih državljani morajo pri prehodu zunanjih meja imeti vizume, in držav, katerih državljani so oproščeni te zahteve (UL L 81, 21.3.2001, str. 1).

▼B

(d) ne gre za osebe, za katere je bil v SIS razpisan ukrep zavrnitve vstopa;

(e) ne predstavljajo grožnje javnemu redu, notranji varnosti, javnemu zdravju ali mednarodnim odnosom katere koli države članice, zlasti če v nacionalni zbirki podatkov držav članic na isti podlagi ni bil razpisan noben ukrep zavrnitve vstopa.

2. Za namene izvajanja odstavka 1 se dan vstopa šteje kot prvi dan bivanja na ozemlju držav članic, dan izstopa pa se šteje kot zadnji dan bivanja na ozemlju držav članic. Pri izračunu obdobja bivanja na ozemlju držav članic se ne upoštevajo obdobja bivanja, dovoljena na podlagi dovoljenja za prebivanje ali vizuma za daljše bivanje.

3. Priloga I vsebuje nedokončen seznam dokazil, ki jih mejni policist lahko zahteva od državljana tretje države, da preveri izpolnjevanje pogojev iz odstavka 1(c).

4. Sredstva za preživljanje se ocenijo v skladu s trajanjem in namenom bivanja ter ob upoštevanju povprečnih cen za prehrano in namestitev v državi članici ali državah članicah, kar se določi v znesku potrebnih sredstev za nastanitev, pomnoženem s številom dni bivanja.

O referenčnih zneskih, ki jih določijo države članice, se uradno obvesti Komisijo v skladu s členom 39.

Preverjanje zadostnih sredstev za preživljanje lahko temelji na gotovini, potovalnih čekih in kreditnih karticah, ki jih ima državljan tretje države. Tudi garantne izjave, kadar so predvidene z nacionalnim pravom, in garantna pisma gostiteljev, kakor je opredeljeno z nacionalnim pravom, v primeru, da državljan tretje države prebiva pri gostitelju, lahko služijo kot dokazilo zadostnih sredstev za preživljanje.

5. Z odstopanjem od odstavka 1:

(a) državljanom tretjih držav, ki ne izpolnjujejo vseh pogojev iz odstavka 1, imajo pa dovoljenje za prebivanje ali vizum za daljše bivanje, se dovoli vstop na ozemlje drugih držav članic za namene tranzita, zato da lahko vstopijo na ozemlje države članice, ki je izdala dovoljenje za prebivanje ali vizum za daljše bivanje, razen če so njihova imena na nacionalnem seznamu razpisanih ukrepov države članice, katere zunanje meje želijo prestopiti, in razpisani ukrep spremljajo navodila za zavrnitev vstopa ali tranzita;

(b) državljanom tretjih držav, ki izpolnjujejo pogoje iz odstavka 1, razen iz točke (b), in so prišli na mejo, se lahko dovoli vstop na ozemlje držav članic, če je vizum izdan na meji v skladu s členoma 35 in 36 Uredbe (ES) št. 810/2009 Evropskega parlamenta in Sveta ([1]).

([1]) Uredba (ES) št. 810/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o vizumskem zakoniku Skupnosti (Vizumski zakonik) (UL L 243, 15.9.2009, str. 1).

▼B

Države članice v skladu s členom 46 Uredbe (ES) št. 810/2009 in Prilogo XII k tej uredbi zbirajo statistične podatke o vizumih, izdanih na meji.

Če vizuma ni mogoče nalepiti v listino, se izjemoma nalepi na poseben list, vstavljen v listino. V tem primeru se uporabi enotna oblika obrazca, na katerega se nalepi vizum, določena v Uredbi Sveta (ES) št. 333/2002 ([1]);

(c) državljanom tretjih držav, ki ne izpolnjujejo enega ali več pogojev iz odstavka 1, lahko država članica dovoli vstop na svoje ozemlje iz humanitarnih razlogov, na podlagi nacionalnega interesa ali zaradi mednarodnih obveznosti. Kadar je bil glede takega državljana tretje države razpisan ukrep iz odstavka 1(d), država članica, ki mu je dovolila vstop na svoje ozemlje, o tem obvesti druge države članice.

POGLAVJE II

Nadzor zunanjih meja in zavrnitev vstopa

Člen 7

Izvajanje mejnih kontrol

1. Mejni policisti pri opravljanju svojih nalog v celoti upoštevajo človekovo dostojanstvo, zlasti v primerih ranljivih oseb.

Kateri koli ukrepi, ki se izvajajo pri opravljanju njihovih nalog, so sorazmerni s cilji, ki naj se s temi ukrepi dosežejo.

2. Med izvajanjem mejnih kontrol mejni policisti ne diskriminirajo oseb zaradi spola, rasnega ali narodnostnega porekla, vere ali prepričanja, invalidnosti, starosti ali spolne usmerjenosti.

Člen 8

Mejna kontrola oseb

1. Prehod čez zunanje meje je predmet kontrole mejnih policistov. Kontrola se opravlja v skladu s tem poglavjem.

Kontrola lahko zajema tudi prevozna sredstva in predmete v posesti oseb, ki prehajajo mejo. Pri izvajanju kakršnih koli preiskav se uporablja pravo zadevne države članice.

([1]) Uredba Sveta (ES) št. 333/2002 z dne 18. februarja 2002 o enotni obliki obrazcev, na katere se nalepi vizum, ki ga je izdala država članica imetnikom potnih listin, ki jih država članica, katera je obrazec izdala, ne priznava (UL L 53, 23.2.2002, str. 4).

▼B

2. Pri vseh osebah se opravi temeljna mejna kontrola, da se ugotovi njihova identiteta na podlagi predložitve njihovih potnih listin. Pri temeljni mejni kontroli gre za hitro in enostavno preverjanje, po potrebi z uporabo tehničnih naprav in preverjanjem informacij izključno glede ukradenih, protipravno odtujenih, izgubljenih in neveljavnih listin v ustreznih zbirkah podatkov, veljavnosti listine, ki dovoljuje zakonitemu imetniku prehod meje, in ugotavljanja znakov ponarejanja ali prenarejanja.

Temeljna mejna kontrola iz prvega pododstavka je pravilo za osebe, ki imajo pravico do prostega gibanja po pravu Unije.

Vendar pa lahko mejni policisti pri opravljanju temeljne mejne kontrole pri osebah, ki imajo pravico do prostega gibanja po pravu Unije, naključno preverjajo v nacionalnih in evropskih zbirkah podatkov, da se prepričajo, da oseba ne predstavlja resnične, sedanje in dovolj resne grožnje notranje varnosti, javnemu redu, mednarodnim odnosom držav članic ali grožnjo javnemu zdravju.

Posledice takih preverjanj ne ogrožajo pravice do vstopa oseb, ki imajo pravico do prostega gibanja po pravu Unije, na ozemlje zadevne države članice, kakor je določeno v Direktivi 2004/38/ES.

3. Pri državljanih tretjih držav se pri vstopu in izstopu opravi temeljita kontrola, kot sledi:

(a) temeljita kontrola pri vstopu obsega preverjanje pogojev, ki urejajo vstop po členu 6(1) in, kadar je primerno, listin, ki dovoljujejo prebivanje in opravljanje poklicnih dejavnosti. To vključuje podroben pregled, ki obsega naslednje vidike:

(i) preverjanje, ali državljan tretje države poseduje ustrezno veljavno listino za prehod meje, po potrebi tudi z zahtevanim vizumom ali dovoljenjem za prebivanje;

(ii) temeljit pregled potne listine zaradi iskanja znakov ponarejanja ali prenarejanja;

(iii) pregled vstopnih in izstopnih žigov na potni listini državljana tretje države, da se s primerjavo datumov vstopa in izstopa preveri, ali oseba ni prekoračila najdaljšega dovoljenega trajanja bivanja na ozemlju držav članic;

(iv) preverjanje v zvezi s točkami odhoda in namembnega kraja državljana tretje države in namen predvidenega bivanja ter po potrebi preverjanje ustreznih dokazil;

▼B

(v) preverjanje, ali ima državljan tretje države zadostna sredstva za preživljanje za trajanje in namen predvidenega bivanja, za vrnitev v njegovo matično državo ali tranzit v tretjo državo, kjer bo zagotovo sprejet, ali da lahko ta sredstva zakonito pridobi;

(vi) preverjanje, ali državljan tretje države, njegova prevozna sredstva ali predmeti, ki jih prevaža, verjetno ne bodo ogrozili javnega reda, notranje varnosti, javnega zdravja ali mednarodnih odnosov katere koli države članice. Takšno preverjanje vključuje neposredno preverjanje podatkov in razpisanih ukrepov za osebe in po potrebi predmetov v SIS in nacionalnih zbirkah podatkov ter ukrepanje, če je potrebno, na podlagi razpisanih ukrepov;

(b) če je državljan tretje države imetnik vizuma iz člena 6(1)(b), temeljita kontrola pri vstopu vključuje tudi preverjanje istovetnosti imetnika vizuma in verodostojnosti vizuma z iskanjem podatkov v vizumskem informacijskem sistemu (VIS) v skladu s členom 18 Uredbe (ES) št. 767/2008;

(c) z odstopanjem se lahko iskanje podatkov v VIS v vseh primerih izvede z uporabo številke vizumske nalepke, naključno pa z uporabo številke vizumske nalepke v povezavi s preverjanjem prstnih odtisov, kadar:

(i) gostota prometa tako naraste, da je čakalna doba na mejnem prehodu predolga;

(ii) so bila izčrpana že vsa kadrovska, infrastrukturna in organizacijska sredstva in

(iii) na podlagi ocene ni tveganja, povezanega z notranjo varnostjo in nezakonitim priseljevanjem.

Vendar pa se v vseh primerih, ko obstaja dvom glede istovetnosti imetnika vizuma in/ali verodostojnosti vizuma, iskanje podatkov v VIS izvede s sistematično uporabo številke vizumske nalepke v povezavi s preverjanjem prstnih odtisov.

To odstopanje se lahko uporabi le na zadevnem mejnem prehodu, če so izpolnjeni pogoji iz točk (i), (ii) in (iii);

(d) odločitev za iskanje podatkov v VIS v skladu s točko (c) sprejme poveljujoči mejni policist na mejnem prehodu ali pa se ta odločitev sprejme na višji ravni.

Zadevna država članica o taki odločitvi nemudoma obvesti druge države članice in Komisijo;

▼B

(e) vsaka država članica enkrat letno Evropskemu parlamentu in Komisiji predloži poročilo o uporabi točke (c), ki vsebuje število državljanov tretjih držav, ki so bili preverjeni v VIS samo z uporabo številke vizumske nalepke, in dolžino čakalne dobe iz točke (c)(i);

(f) točki (c) in (d) se uporabljata za obdobje največ treh let, ki se začne tri leta po začetku delovanja VIS. Komisija pred koncem drugega leta uporabe točk (c) in (d) Evropskemu parlamentu in Svetu posreduje oceno njunega izvajanja. Na podlagi te ocene lahko Evropski parlament ali Svet Komisijo pozove, naj predloži ustrezne predloge sprememb k tej uredbi;

(g) temeljita kontrola pri izstopu obsega:

(i) preverjanje, ali državljan tretje države poseduje ustrezno veljavno listino za prehod meje;

(ii) preverjanje potne listine zaradi iskanja znakov ponarejanja ali prenarejanja;

(iii) kadar koli je to mogoče, preverjanje, ali državljan tretje države ne predstavlja grožnje javnemu redu, notranji varnosti ali mednarodnim odnosom katere koli države članice;

(h) poleg kontrole iz točke (g) lahko temeljita kontrola pri izstopu obsega tudi:

(i) preverjanje, ali poseduje oseba veljaven vizum, če to zahteva Uredba (ES) št. 539/2001, razen če poseduje veljavno dovoljenje za prebivanje; takšno preverjanje lahko vključuje iskanje podatkov v VIS v skladu s členom 18 Uredbe (ES) št. 767/2008;

(ii) preverjanje, ali oseba ni prekoračila najdaljšega dovoljenega trajanja bivanja na ozemlju držav članic;

(iii) preverjanje razpisanih ukrepov za osebe in predmete, vključene v SIS in poročila v nacionalnih zbirkah podatkov;

(i) za preverjanje istovetnosti katere koli osebe, za katero je možno, da ne izpolnjuje ali da ne izpolnjuje več pogojev za vstop, bivanje ali prebivanje na ozemlju držav članic, se VIS lahko uporablja v skladu s členom 20 Uredbe (ES) št. 767/2008.

4. Kadar obstajajo možnosti in če tako zaprosi državljan tretje države, se taki temeljiti pregledi opravijo v zasebnem prostoru.

▼B

5. Brez poseganja v drugi pododstavek se državljani tretjih držav, pri katerih se opravlja temeljita kontrola v drugi vrsti, poučijo o namenu in postopku take kontrole s pisnimi informacijami v jeziku, ki ga razumejo oziroma za katerega se lahko smiselno domneva, da ga razumejo, ali na drug učinkovit način.

Informacije so na voljo v vseh uradnih jezikih Unije in jeziku(-ih) države ali držav, ki mejijo na državo članico, in navajajo, da lahko državljan tretje države zaprosi za ime ali službeno identifikacijsko številko mejnih policistov, ki izvajajo temeljito kontrolo v drugi vrsti, kakor tudi ime mejnega prehoda in datum prehoda meje.

6. Kontrola oseb, ki imajo pravico do prostega gibanja po pravu Unije, se opravi v skladu z Direktivo 2004/38/ES.

7. Podrobna pravila glede informacij, ki se vnesejo v evidenco, so določena v Prilogi II.

8. Kadar se uporabi člen 5(2)(a) ali (b), lahko države članice določijo tudi odstopanja od pravil iz tega člena.

Člen 9

Delna opustitev mejne kontrole

1. Mejna kontrola na zunanjih mejah se lahko zaradi izjemnih in nepredvidljivih okoliščin delno opusti. Takšne izjemne in nepredvidljive okoliščine nastopijo, kadar nepredvideni dogodki privedejo do tako gostega prometa, da je čakalna doba na mejnem prehodu predolga, pri čemer so bila uporabljena že vsa kadrovska in organizacijska sredstva.

2. Kadar se mejna kontrola delno opusti v skladu z odstavkom 1, ima mejna kontrola pri vstopu načeloma prednost pred mejno kontrolo pri izstopu.

Odločitev o delni opustitvi mejne kontrole sprejme poveljujoči mejni policist na mejnem prehodu.

Taka delna opustitev mejne kontrole je začasna, prilagojena okoliščinam, ki jo opravičujejo, in se uvaja postopoma.

3. Tudi v primeru delne opustitve mejne kontrole mejni policist v skladu s členom 11 žigosa potne listine državljanov tretjih držav pri vstopu in izstopu.

4. Vsaka država članica enkrat letno Evropskemu parlamentu in Komisiji pošlje poročilo o uporabi tega člena.

▼B

Člen 10

Ločene steze in oznake na znakih

1. Zlasti na letaliških mejnih prehodih države članice uvedejo ločene steze, tako da se lahko v skladu s členom 8 izvaja mejna kontrola oseb. Te steze se ločijo s pomočjo znakov z oznakami, ki so določene v Prilogi III.

Države članice lahko uvedejo ločene steze na morskih in kopenskih mejnih prehodih ter na mejah med državami članicami, ki ne uporabljajo člena 22 na svojih skupnih mejah. Znaki z oznakami, ki so določene v Prilogi III, se uporabljajo, če države članice na teh mejah zagotovijo ločene steze.

Države članice zagotovijo, da so take ločene steze jasno označene, vključno tam, kjer se odstopa od pravil v zvezi z uporabo različnih stez, kakor je predvideno v odstavku 4, da se zagotovi optimalen pretok oseb, ki prestopajo mejo.

2. Osebe, ki imajo pravico do prostega gibanja po pravu Unije, imajo pravico uporabiti steze, označene z znakom, prikazanim v delu A („EU, EGP, CH“) Priloge III. Uporabijo lahko tudi steze, označene z znakom, prikazanim v delu B1 („vizum ni potreben“) in delu B2 („vse potne listine“) Priloge III.

Državljani tretjih držav, ki v skladu z Uredbo (ES) št. 539/2001 za prehod zunanjih meja držav članic ne potrebujejo vizuma, in državljani tretjih držav, ki imajo veljavno dovoljenje za prebivanje ali vizum za daljše bivanje, lahko uporabijo steze, označene z znakom, prikazanim v delu B1 („vizum ni potreben“) Priloge III k tej uredbi. Uporabijo lahko tudi steze, označene z znakom, prikazanim v delu B2 („vse potne listine“) Priloge III k tej uredbi.

Vse ostale osebe uporabijo steze, označene z znakom, prikazanim v delu B2 („vse potne listine“) Priloge III.

Navedbe na znakih iz točk prvega, drugega in tretjega odstavka so lahko v jeziku ali jezikih, ki jih posamezne države članice štejejo za primerne.

Uvedba ločenih stez, označenih z znakom, prikazanim v delu B1 („vizum ni potreben“) Priloge III ni obvezna. Države članice se glede na praktične potrebe odločijo, ali bodo uporabile to možnost in na katerih mejnih prehodih.

3. Države članice lahko na morskih in kopenskih mejnih prehodih razdelijo promet v ločene steze za osebna vozila, tovorna vozila in avtobuse – s pomočjo znakov, prikazanih v delu C Priloge III.

Države članice lahko po potrebi prilagodijo oznake na teh znakih glede na lokalne razmere.

▼B

4. Če nastane začasna neenakomerna porazdelitev prometnih tokov na določenem mejnem prehodu, lahko za obdobje, ki je potrebno za odpravo takšne neenakomerne porazdelitve, pristojni organi odstopijo od pravil glede uporabe različnih stez.

Člen 11

Žigosanje potnih listin

1. Potne listine državljanov tretjih držav se sistematično žigosajo ob vstopu in izstopu. Vstopni ali izstopni žig se zlasti odtisne v:

(a) listine z veljavnim vizumom, ki državljanom tretjih držav omogočajo prehod meje;

(b) listine, ki državljanom tretjih držav, katerim je na meji izdan vizum, omogočajo prehod meje;

(c) listine, ki državljanom tretjih držav, ki ne potrebujejo vizuma, omogočajo prehod meje.

2. Potne listine državljanov tretjih držav, ki so družinski člani državljana Unije, za katere se uporablja Direktiva 2004/38/ES, ki pa ne predložijo dovoljenja za prebivanje, predvidenega v navedeni direktivi, se žigosajo pri vstopu in izstopu.

Potne listine državljanov tretjih držav, ki so družinski člani državljanov tretje države, ki imajo pravico do prostega gibanja po pravu Unije, ki pa ne predložijo dovoljenja za prebivanje, določenega v Direktivi 2004/38/ES, se žigosajo pri vstopu in izstopu.

3. Vstopni ali izstopni žig se ne odtisne:

(a) v potne listine voditeljev držav in dostojanstvenikov, katerih prihod je bil vnaprej uradno napovedan po diplomatski poti;

(b) v pilotsko dovoljenje ali potrdilo članov posadke letala;

(c) v potne listine pomorščakov, ki se nahajajo znotraj območja države članice, samo kadar njihova ladja pristane in so pomorščaki na območju pristanišča;

(d) v potne listine posadke in potnikov potniških ladij za križarjenje, ki niso predmet mejne kontrole v skladu s točko 3.2.3 Priloge VI;

(e) v listine, ki omogočajo prehajanje meje državljanom Andore, Monaka in San Marina;

(f) v potne listine posadke potniških in tovornih vlakov na mednarodnih progah;

▼B

(g) v potne listine državljanov tretjih držav, ki predložijo dovoljenje za prebivanje, določeno v Direktivi 2004/38/ES.

Odtis vstopnega ali izstopnega žiga se lahko na prošnjo državljana tretje države izjemoma opusti, če bi odtisnjeni žig tej osebi povzročil resne težave. V tem primeru je vstop ali izstop vpisan na ločenem listu, ki vsebuje ime in številko potnega lista te osebe. Ta list se izroči državljanu tretje države. Pristojni organi držav članic lahko hranijo statistične podatke o takšnih izjemnih primerih in jih lahko posredujejo Komisiji.

4. Praktični postopki za žigosanje so določeni v Prilogi IV.

5. Kadar je to mogoče, se državljane tretjih držav pouči o obveznosti mejnega policista, da žigosa njihove potne listine pri vstopu in izstopu, tudi v primeru delne opustitve mejne kontrole v skladu s členom 9.

Člen 12

Domneva o izpolnjevanju pogojev glede trajanja bivanja

1. Če v potni listini državljana tretje države ni vstopnega žiga, lahko pristojni nacionalni organi domnevajo, da imetnik ne izpolnjuje oziroma ne izpolnjuje več pogojev glede trajanja bivanja, ki se uporabljajo v zadevni državi članici.

2. Domneva iz odstavka 1 se lahko ovrže, če državljan tretje države na kakršen koli način predloži verodostojen dokaz, na primer vozovnico ali dokazilo o navzočnosti izven ozemlja držav članic, ki kaže, da je ta oseba upoštevala pogoje v zvezi s trajanjem kratkoročnega bivanja.

V takem primeru:

(a) če se državljan tretje države nahaja na ozemlju države članice, v kateri se v celoti uporablja schengenski pravni red, pristojni organi v skladu z nacionalnim pravom in prakso v potni listini državljana tretje države navedejo datum in kraj njegovega prehoda zunanje meje ene od držav članic, v katerih se v celoti uporablja schengenski pravni red;

(b) če se državljan tretje države nahaja na ozemlju države članice, v zvezi s katero ni bil sprejet sklep, predviden v členu 3(2) Akta o pristopu iz leta 2003, členu 4(2) Akta o pristopu iz leta 2005 in členu 4(2) Akta o pristopu iz leta 2011, pristojni organi v skladu z nacionalnim pravom in prakso v potni listini državljana tretje države navedejo datum in kraj njegovega prehoda zunanje meje te države članice.

Poleg navedb iz točk (a) in (b) se lahko državljanu tretje države izda obrazec, prikazan v Prilogi VIII.

▼B

Države članice se medsebojno obvestijo ter obvestijo Komisijo in generalni sekretariat Sveta o svojih nacionalnih praksah glede navedb iz tega člena.

3. Če domneva iz odstavka 1 ni ovržena, se državljan tretje države lahko vrne v skladu z Direktivo 2008/115/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([1]) in nacionalnim pravom, ki je v skladu z navedeno direktivo.

4. Če ni izstopnega žiga, se smiselno uporabljajo ustrezne določbe odstavkov 1 in 2.

Člen 13

Varovanje meje

1. Glavni namen varovanja meja je preprečevanje nezakonitih prehodov meja, odvračanje čezmejne kriminalitete in izvedba ukrepov proti osebam, ki so prestopile mejo nezakonito. Oseba, ki je nezakonito prestopila mejo in nima pravice do bivanja na ozemlju zadevne države članice, se pridrži in se zanjo uporabi postopek, ki je v skladu z Direktivo 2008/115/ES.

2. Mejni policisti uporabijo stacionarne ali mobilne enote za varovanje meja.

To varovanje se izvaja na način, ki preprečuje in odvrača osebe od tega, da bi se skušale izogniti kontroli na mejnih prehodih.

3. Varovanje med mejnimi prehodi opravljajo mejni policisti, katerih število in metode se prilagodijo obstoječemu ali predvidenemu stanju tveganj in groženj. Vključuje pogoste in nepredvidene spremembe obdobij varovanja, tako da bodo nezakoniti prehodi meje vedno v nevarnosti, da se jih odkrije.

4. Varovanje se izvaja s stacionarnimi ali mobilnimi enotami, ki opravljajo svoje naloge z obhodi ali zasedejo mesta, ki so znana po nezakonitih prehodih meje, cilj takega varovanja pa je prijeti posameznike, ki nezakonito prehajajo mejo. Varovanje se lahko izvaja tudi s tehničnimi sredstvi, vključno z elektronskimi sredstvi.

5. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 37 v zvezi z dodatnimi ukrepi varovanja.

([1]) Direktiva 2008/115/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o skupnih standardih in postopkih v državah članicah za vračanje nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav (UL L 348, 24.12.2008, str. 98).

▼B

Člen 14

Zavrnitev vstopa

1. Državljanu tretje države, ki ne izpolnjuje vseh pogojev za vstop, določenih v členu 6(1), in ne spada v kategorije oseb iz člena 6(5), se zavrne vstop na ozemlja držav članic. To pa ne posega v uporabo posebnih določb, ki se nanašajo na pravico do azila in mednarodne zaščite ali izdaje vizuma za daljše bivanje.

2. Vstop se lahko zavrne le z utemeljeno odločitvijo, ki določa natančne razloge za zavrnitev. Odločitev sprejme organ, ki je za to pooblaščen v nacionalnem pravu. Učinkovati začne takoj.

Utemeljena odločitev, ki določa natančne razloge za zavrnitev, se izda v obliki standardnega obrazca, kakor je določeno v delu B Priloge V, ki ga izpolni organ, ki je v nacionalnem pravu pooblaščen za zavrnitev vstopa. Izpolnjen standardni obrazec se izda državljanu tretje države, ki s tem obrazcem potrdi prejem odločitve o zavrnitvi vstopa.

3. Osebe, ki jim je bil vstop zavrnjen, imajo pravico do pritožbe. Postopek pritožbe se izvede v skladu z nacionalnim pravom. Državljanu tretje države se zagotovi tudi pisna navedba kontaktnih točk, ki omogočajo zagotovitev informacij o zastopnikih, ki so pooblaščeni za zastopanje državljana tretje države v njegovem imenu v skladu z nacionalnim pravom.

Postopek pritožbe ne zadrži izvršitve odločitve o zavrnitvi vstopa.

Brez poseganja v odškodnino, izplačano v skladu z nacionalnim pravom, je državljan tretje države upravičen do popravka preklica vstopnega žiga ter katerih koli preklicev ali dodatkov, ki so bili izvedeni s strani države članice, ki je zavrnila vstop, če se s pritožbo ugotovi, da je bila odločitev o zavrnitvi vstopa neutemeljena.

4. Mejni policisti zagotovijo, da državljan tretje države, kateremu je bil vstop zavrnjen, ne vstopi na ozemlje zadevne države članice.

5. Države članice zbirajo statistične podatke o številu oseb, ki jim je bil zavrnjen vstop, razlogih za zavrnitev, državljanstvu oseb, katerim je bil zavrnjen vstop, in vrsti meje (kopenska, zračna, morska), na kateri jim je bil zavrnjen vstop, ter jih vsako leto predložijo Komisiji (Eurostat) v skladu z Uredbo (ES) št. 862/2007 Evropskega parlamenta in Sveta ([1]).

6. Podrobna pravila, ki urejajo zavrnitev vstopa, so določena v delu A Priloge V.

([1]) Uredba (ES) št. 862/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. julija 2007 o statistikah Skupnosti o selitvah in mednarodni zaščiti ter o razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 311/76 o zbiranju statističnih podatkov o tujih delavcih (UL L 199, 31.7.2007, str. 23).

▼B

POGLAVJE III

Osebje in sredstva za nadzor meje in sodelovanje med državami članicami

Člen 15

Osebje in sredstva za nadzor meje

V skladu s členi 7 do 14 države članice za opravljanje nadzora meje na zunanjih mejah razporedijo ustrezno osebje in sredstva v zadostnem številu, in to na takšen način, da je na njihovih zunanjih mejah zagotovljena učinkovita, visoka in enotna stopnja nadzora.

Člen 16

Izvajanje nadzora

1. Nadzor meje, ki je določen v členih 7 do 14 te uredbe, izvajajo mejni policisti v skladu z določbami te uredbe in nacionalnim pravom.

Pristojnost uvedbe kazenskega postopka, ki jo uporabljajo mejni policisti pri opravljanju nadzora meje na podlagi nacionalnega prava in ki ne sodi v področje uporabe te uredbe, ostane nespremenjena.

Države članice zagotovijo, da so mejni policisti specializirani in ustrezno usposobljeni strokovnjaki, pri čemer se upoštevajo skupni osnovni učni načrti za usposabljanje mejnih policistov, ki jih določi in razvije Evropska agencija za upravljanje in operativno sodelovanje na zunanjih mejah držav članic Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: agencija), ustanovljena z Uredbo (ES) št. 2007/2004. Načrti usposabljanja vključujejo posebno usposabljanje za odkrivanje in obravnavanje situacij v zvezi z ranljivimi osebami, kot so mladoletniki brez spremstva in žrtve trgovine z ljudmi. Države članice s podporo agencije spodbujajo mejne policiste k učenju jezikov, potrebnih za opravljanje njihovih nalog.

2. Države članice v skladu s členom 39 uradno obvestijo Komisijo o seznamu nacionalnih služb, pristojnih za nadzor meje v skladu z nacionalnim pravom.

3. Vsaka država članica za učinkovit nadzor meje zagotovi tesno in stalno sodelovanje med svojimi nacionalnimi službami, ki so pristojne za nadzor meje.

Člen 17

Sodelovanje med državami članicami

1. Z namenom učinkovitega izvajanja nadzora meje v skladu s členi 7 do 16 si države članice medsebojno pomagajo in zagotavljajo tesno in neprekinjeno sodelovanje. Izmenjujejo si vse ustrezne informacije.

2. Operativno sodelovanje med državami članicami na področju upravljanja zunanjih meja usklajuje agencija.

▼B

3. Brez poseganja v pristojnosti agencije lahko države članice na operativni ravni še naprej sodelujejo z drugimi državami članicami in/ali tretjimi državami na zunanjih mejah, vključno z izmenjavo uradnikov za zvezo, kadar takšno sodelovanje dopolnjuje dejavnost agencije.

Države članice se vzdržijo vsakršne dejavnosti, ki bi lahko ogrožala delovanje agencije ali izpolnjevanje njenih ciljev.

Države članice poročajo agenciji o operativnem sodelovanju iz prvega pododstavka.

4. Države članice zagotovijo usposabljanje o pravilih nadzora meje kakor tudi o temeljnih pravicah. V zvezi s tem se upoštevajo splošna merila usposabljanja, kakor jih je oblikovala in dodatno razvila agencija.

Člen 18

Skupni nadzor

1. Države članice, ki na skupnih kopenskih mejah ne uporabljajo člena 22, lahko do dneva začetka uporabljanja navedenega člena skupaj nadzirajo te skupne meje, pri čemer se lahko oseba zaradi kontrole vstopa in izstopa zaustavi le enkrat, brez poseganja v individualno pristojnost držav članic, kakor izhaja iz členov 7 do 14.

V ta namen lahko države članice med seboj sklenejo dvostranske dogovore.

2. Države članice obvestijo Komisijo o dogovorih, sklenjenih v skladu z odstavkom 1.

POGLAVJE IV

Posebna pravila za mejno kontrolo

Člen 19

Posebna pravila za različne vrste meja in različne vrste prevoznih sredstev, ki se uporabljajo pri prehodu zunanjih meja

Posebna pravila, določena v Prilogi VI, se uporabljajo za kontrole, ki se opravljajo na različnih vrstah meja in na različnih prevoznih sredstvih pri prehajanju mejnih prehodov.

Ta posebna pravila lahko vsebujejo odstopanja od členov 5 in 6 ter členov 8 do 14.

Člen 20

Posebna pravila za kontrolo določenih kategorij oseb

1. Posebna pravila, določena v Prilogi VII, se uporabljajo za kontrolo naslednjih kategorij oseb:

▼B

(a) voditelji držav in člani njihovih delegacij;

(b) piloti letal in drugi člani posadke;

(c) pomorščaki;

(d) imetniki diplomatskih, uradnih ali službenih potnih listov in člani mednarodnih organizacij;

(e) čezmejni delavci;

(f) mladoletniki;

(g) reševalne službe, policija in gasilci ter mejni policisti;

(h) delavci na morju.

Ta posebna pravila lahko vsebujejo odstopanja od členov 5 in 6 ter členov 8 do 14.

2. Države članice uradno obvestijo Komisijo o vzorčnih izkaznicah, ki so jih ministrstva za zunanje zadeve držav članic izdala pooblaščenim osebam diplomatskih misij in konzularnih predstavništev ter članom njihovih družin v skladu s členom 39.

POGLAVJE V

Posebni ukrepi v primeru resnih pomanjkljivosti v zvezi z nadzorom na zunanjih mejah

Člen 21

Ukrepi na zunanjih mejah in podpora agencije

1. Kadar so v ocenjevalnem poročilu, pripravljenem na podlagi člena 14 Uredbe (EU) št. 1053/2013, ugotovljene resne pomanjkljivosti pri izvajanju nadzora na zunanjih mejah in da se zagotovi upoštevanje priporočil iz člena 15 navedene uredbe, lahko Komisija ocenjevani državi članici z izvedbenim aktom priporoči, naj sprejme določene posebne ukrepe, ki lahko vključujejo enega ali oba od naslednjih ukrepov:

(a) razporeditev skupin Evropskih mejnih policistov v skladu z Uredbo (ES) št. 2007/2004;

(b) predložitev strateških načrtov, ki temeljijo na oceni tveganja, vključno z informacijami o razporeditvi osebja in opreme, v presojo agenciji.

Ta izvedbeni akt se sprejme v skladu s postopkom pregleda iz člena 38(2).

▼B

2. Komisija redno obvešča odbor, ustanovljen na podlagi člena 38(1), o napredku pri izvajanju ukrepov iz odstavka 1 tega člena in njegovem vplivu na ugotovljene pomanjkljivosti.

O tem ustrezno obvešča tudi Evropski parlament in Svet.

3. Kadar je v ocenjevalnem poročilu iz odstavka 1 ugotovljeno, da je ocenjevana država članica hudo zanemarjala svoje obveznosti in mora zato v treh mesecih poročati o izvajanju ustreznega akcijskega načrta v skladu s členom 16(4) Uredbe (EU) št. 1053/2013, ter kadar Komisija po preteku trimesečnega obdobja ugotovi, da se stanje ne izboljšuje, lahko začne postopek iz člena 29 te uredbe, kadar so izpolnjeni vsi pogoji za to.

NASLOV III

NOTRANJE MEJE

POGLAVJE I

Odsotnost nadzora na notranjih mejah

Člen 22

Prehod notranjih meja

Notranje meje se lahko prehajajo na kateri koli točki brez opravljanja mejne kontrole oseb, ne glede na njihovo državljanstvo.

Člen 23

Kontrola znotraj ozemlja

Odsotnost nadzora na notranjih mejah ne vpliva na:

(a) izvrševanje policijskih pooblastil s strani pristojnih organov držav članic v skladu z nacionalnim pravom, kolikor izvajanje teh pooblastil nima enakovrednega učinka kot mejna kontrola; to velja tudi za obmejna območja. Tako izvrševanje policijskih pooblastil se zlasti ne more obravnavati kot enakovredno izvrševanju mejnih kontrol, kadar policijski ukrepi:

(i) nimajo cilja opravljanja nadzora meje;

(ii) temeljijo na splošnih policijskih informacijah in izkušnjah glede možnih groženj javni varnosti ter stremijo zlasti k boju proti čezmejnemu kriminalu;

(iii) glede načrtovanja in izvrševanja jasno odstopajo od sistematičnih kontrol oseb na zunanjih mejah;

(iv) pomenijo izvajanje naključnih kontrol;

▼B

(b) varnostno kontrolo oseb, ki jo v skladu s pravom vsake države članice v pristaniščih in na letališčih izvajajo pristojni organi, in sicer pristaniški ali letališki uradniki ali prevozniki, pod pogojem, da se ta kontrola izvaja tudi pri osebah, ki potujejo znotraj države članice;

(c) možnost države članice, da z zakonodajo določi obveznost posedovanja ali nošenja dokazil in listin;

(d) možnost države članice, da z zakonom predpiše obveznost državljanov tretjih držav, da se prijavijo na njenem ozemlju v skladu z določbami člena 22 Konvenciji o izvajanju Schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 med vladami držav Gospodarske unije Beneluks, Zvezne republike Nemčije in Francoske republike o postopni odpravi kontrol na skupnih mejah (v nadaljnjem besedilu: Schengenska konvencija).

Člen 24

Odprava ovir v prometu na cestnih mejnih prehodih na notranjih mejah

Države članice odpravijo vse ovire za tekoč pretok prometa na cestnih mejnih prehodih na notranjih mejah, zlasti vse omejitve hitrosti, ki niso izključno namenjene varnosti v cestnem prometu.

Hkrati pa so države članice pripravljene zagotoviti možnosti za kontrolo v primeru ponovne uvedbe nadzora notranjih meja.

POGLAVJE II

Začasna ponovna uvedba nadzora na notranjih mejah

Člen 25

Splošni okvir začasne ponovne uvedbe nadzora na notranjih mejah

1. Kadar se na območju brez nadzora na notranjih mejah pojavi resna grožnja javnemu redu ali notranji varnosti v državi članici, lahko ta država članica izjemoma ponovno uvede nadzor meje na vseh ali določenih delih svoje notranje meje za določeno obdobje do največ 30 dni, ali za čas predvidenega trajanja resne grožnje, če ta traja več kot 30 dni. Obseg in trajanje začasne ponovne uvedbe nadzora na notranjih mejah ne presegata tega, kar je nujno potrebno glede na resnost grožnje.

2. Nadzor na notranjih mejah se ponovno uvede le v skrajnem primeru ter v skladu s členi 27, 28 in 29. V vsakem primeru, ko se odloča o ponovni uvedbi nadzora na notranjih mejah na podlagi člena 27, 28 oziroma 29, se upoštevajo merila iz člena 26 oziroma 30.

▼B

3. Če resna grožnja javnemu redu ali notranji varnosti v zadevni državi članici traja dlje kot obdobje iz odstavka 1 tega člena, lahko ta država članica večkrat za obdobje do 30 dni podaljša nadzor na svojih notranjih mejah, ob upoštevanju meril iz člena 26 in v skladu s postopkom iz člena 27, in sicer iz istih razlogov, kot so navedeni v odstavku 1 tega člena, in ob upoštevanju morebitnih novih elementov.

4. Celotno trajanje ponovno uvedenega nadzora na notranjih mejah, vključno s podaljšanji iz odstavka 3 tega člena, ni daljše od šestih mesecev. V primeru izrednih okoliščin iz člena 29 se lahko to celotno obdobje podaljša na največ dve leti v skladu z odstavkom 1 navedenega člena.

Člen 26

Merila za začasno ponovno uvedbo nadzora na notranjih mejah

Kadar se država članica v skladu s členom 25 ali členom 28(1) odloči, da v skrajnem primeru začasno ponovno uvede nadzor na eni ali več notranjih mejah ali na njihovih delih, ali da podaljša tako ponovno uvedbo, oceni, v kolikšni meri se lahko s takšnim ukrepom ustrezno odpravi grožnja javnemu redu ali notranji varnosti, ter oceni sorazmernost ukrepa glede na zadevno grožnjo. Pri pripravi take ocene država članica upošteva zlasti naslednje:

(a) verjetni učinek groženj na njen javni red ali notranjo varnost, tudi po terorističnih napadih ali grožnjah, vključno s tistimi, ki jih predstavlja organiziran kriminal;

(b) verjetni učinek takšnega ukrepa na prosto gibanje oseb v območju brez nadzora na notranjih mejah.

Člen 27

Postopek za začasno ponovno uvedbo nadzora na notranjih mejah na podlagi člena 25

1. Kadar država članica načrtuje ponovno uvedbo nadzora na notranjih mejah na podlagi člena 25, o tem najpozneje v štirih tednih pred načrtovano ponovno uvedbo ali v krajšem obdobju, kadar so okoliščine, zaradi katerih je treba ponovno uvesti nadzor na notranjih mejah, znane manj kot štiri tedne pred načrtovano ponovno uvedbo, uradno obvesti ostale države članice in Komisijo. V ta namen jim država članica zagotovi naslednje informacije:

(a) razloge za predlagano ponovno uvedbo, vključno z vsemi ustreznimi podrobnimi podatki o dogodkih, ki resno ogrožajo njen javni red ali notranjo varnost;

▼B

(b) obseg predlagane ponovne uvedbe, s posebno navedbo dela ali delov notranjih meja, na katerih je treba ponovno uvesti nadzor meje;

(c) imena odobrenih mejnih prehodov;

(d) datum in trajanje načrtovane ponovne uvedbe;

(e) kadar je ustrezno, ukrepe, ki naj bi jih sprejele ostale države članice.

Uradno obvestilo na podlagi prvega pododstavka lahko predložita tudi dve ali več držav članic skupaj.

Če je potrebno, lahko Komisija od zadevne države članice oziroma zadevnih držav članic zahteva dodatne informacije.

2. Informacije iz odstavka 1 se posredujejo Evropskemu parlamentu in Svetu istočasno, kot se o njih uradno obvesti ostale države članice in Komisijo v skladu z navedenim odstavkom.

3. Država članica, ki poda uradno obvestilo na podlagi odstavka 1, lahko, kadar je potrebno in v skladu z nacionalnim pravom, sklene, da dele informacij označi kot tajne.

Takšna označba ni razlog, da Komisija informacij ne bi mogla dati na razpolago Evropskemu parlamentu. Pošiljanje in ravnanje z informacijami in dokumenti, ki se Evropskemu parlamentu pošljejo na podlagi tega člena, je skladno s pravili o pošiljanju tajnih podatkov in ravnanju z njimi, ki se uporabljajo za izmenjavo podatkov med Evropskim parlamentom in Komisijo.

4. Po prejemu uradnega obvestila države članice na podlagi odstavka 1 in za namen posvetovanja iz odstavka 5 lahko Komisija ali katera koli druga država članica brez poseganja v člen 72 PDEU poda mnenje.

Če ima Komisija na podlagi informacij iz uradnega obvestila ali dodatnih prejetih informacij pomisleke glede nujnosti ali sorazmernosti načrtovane ponovne uvedbe nadzora na notranjih mejah ali če meni, da bi bilo ustrezno v zvezi z nekim vidikom uradnega obvestila opraviti posvetovanje, o tem poda mnenje.

5. O informacijah iz odstavka 1 ter o katerem koli mnenju Komisije ali države članice na podlagi odstavka 4, se posvetujejo – po potrebi tudi na skupnih srečanjih – država članica, ki načrtuje ponovno uvedbo nadzora na notranjih mejah, ostale države članice, zlasti tiste, ki jih taki ukrepi neposredno zadevajo, in Komisija, da bi po potrebi organizirale vzajemno sodelovanje držav članic ter preučile sorazmernost ukrepov glede na dogodke, zaradi katerih je treba ponovno uvesti nadzor meje, in grožnjo javnemu redu ali notranji varnosti.

▼B

6. Posvetovanje iz odstavka 5 se opravi vsaj deset dni pred načrtovanim datumom ponovne uvedbe nadzora meje.

Člen 28

Poseben postopek v primerih, ki zahtevajo takojšnje ukrepanje

1. Kadar je zaradi resne grožnje javnemu redu ali notranji varnosti v državi članici potrebno takojšnje ukrepanje, lahko zadevna država članica izjemoma takoj ponovno uvede nadzor na notranjih mejah za določeno obdobje do deset dni.

2. Kadar država članica ponovno uvede nadzor na notranjih mejah, hkrati ustrezno uradno obvesti ostale države članice in Komisijo ter jim zagotovi informacije iz člena 27(1) in navede razloge, ki upravičujejo uporabo postopka, določenega v tem členu. Komisija se lahko takoj po prejemu uradnega obvestila posvetuje z ostalimi državami članicami.

3. Če resna grožnja javnemu redu ali notranji varnosti traja dlje, kot je določeno v odstavku 1 tega člena, se lahko država članica odloči podaljšati nadzor na notranjih mejah za večkratna obdobja do 20 dni. Pri tem zadevna država članica upošteva merila iz člena 26, vključno s posodobljeno oceno nujnosti in sorazmernosti ukrepa, ter upošteva morebitne nove elemente.

V primeru takšnega podaljšanja se smiselno uporabljajo določbe člena 27(4) in (5), posvetovanje pa se opravi takoj po tem, ko so bile Komisija in države članice uradno obveščene o odločitvi o podaljšanju.

4. Brez poseganja v člen 25(4) celotno trajanje ponovno uvedenega nadzora na notranjih mejah, ki vključuje začetno obdobje iz odstavka 1 tega člena in vsa podaljšanja iz odstavka 3 tega člena, ni daljše od dveh mesecev.

5. Komisija o uradnih obvestilih, podanih na podlagi tega člena, nemudoma obvesti Evropski parlament.

Člen 29

Poseben postopek v primeru izrednih okoliščin, ki ogrožajo splošno delovanje območja brez nadzora na notranjih mejah

▼M1

1. V izjemnih okoliščinah, ko je ogroženo splošno delovanje območja brez nadzora na notranjih mejah zaradi trajnih resnih pomanjkljivosti pri nadzoru na zunanjih mejah, kot je določeno v členu 21 te

▼M1

uredbe, ali ker posamezna država članica ne ravna v skladu s sklepom Sveta iz člena 19(1) Uredbe (EU) 2016/1624 Evropskega parlamenta in Sveta ([1]), in kolikor te okoliščine resno ogrožajo javni red ali notranjo varnost na območju brez nadzora na notranjih mejah ali na delih tega območja, se lahko v skladu z odstavkom 2 tega člena za obdobje do šest mesecev ponovno uvede nadzor na notranjih mejah. To obdobje se lahko največ trikrat podaljša za nadaljnjih šest mesecev, če izjemne okoliščine še vedno obstajajo.

▼B

2. V skrajnem primeru in kot ukrep za varovanje skupnih interesov na območju brez nadzora na notranjih mejah, kadar z vsemi drugimi ukrepi, zlasti tistimi iz člena 21(1), ni mogoče učinkovito ublažiti ugotovljene resne grožnje, lahko Svet eni ali več državam članicam priporoči, naj se odločijo ponovno uvesti nadzor na svoji celotni notranji meji ali njenih določenih delih. Priporočilo Sveta temelji na predlogu Komisije. Države članice lahko zahtevajo, da Komisija takšen predlog posreduje Svetu v priporočilo.

Svet v svojem priporočilu navede vsaj informacije iz člena 27(1)(a) do (e).

Svet lahko priporoči podaljšanje v skladu s pogoji in postopki, določenimi v tem členu.

Preden država članica v skladu s tem odstavkom ponovno uvede nadzor na svoji celotni notranji meji ali na določenih njenih delih, o tem ustrezno uradno obvesti ostale države članice ter Evropski parlament in Komisijo.

3. V primeru, da država članica ne izvede priporočila iz odstavka 2, o svojih razlogih nemudoma pisno obvesti Komisijo.

Komisija v takšnem primeru Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo, v katerem oceni razloge, ki jih je navedla zadevna država članica, in posledice za varovanje skupnih interesov na območju brez nadzora na notranjih mejah.

4. Na podlagi ustrezno utemeljenih nujnih razlogov, povezanih z razmerami, v katerih so okoliščine, zaradi katerih je treba podaljšati nadzor na notranjih mejah v skladu z odstavkom 2, znane manj kot deset dni pred koncem predhodnega obdobja ponovne uvedbe nadzora, lahko Komisija sprejme vsa potrebna priporočila z izvedbenimi akti, ki se uporabljajo takoj, v skladu s postopkom iz člena 38(3). V roku 14 dni po sprejetju takšnih priporočil Komisija predloži Svetu predlog priporočila v skladu z odstavkom 2 tega člena.

([1]) Uredba (EU) 2016/1624 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. septembra 2016 o evropski mejni in obalni straži ter spremembi Uredbe (EU) 2016/399 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 863/2007 Evropskega parlamenta in Sveta, Uredbe Sveta (ES) št. 2007/2004 in Odločbe Sveta 2005/267/ES (UL L 251, 16.9.2016, str. 1).

▼B

5. Ta člen ne posega v ukrepe, ki jih države članice lahko sprejmejo v primeru resne grožnje javnemu redu ali notranji varnosti na podlagi členov 25, 27 in 28.

Člen 30

Merila za začasno ponovno uvedbo nadzora na notranjih mejah v primeru izrednih okoliščin, ki ogrožajo splošno delovanje območja brez nadzora na notranjih mejah

1. Kadar Svet kot skrajni ukrep v skladu s členom 29(2) priporoči začasno ponovno uvedbo nadzora na eni ali več notranjih mejah ali na njihovih delih, oceni tudi, v kolikšni meri se lahko s takšnim ukrepom ustrezno odpravi grožnjo javnemu redu ali notranji varnosti na območju brez nadzora na notranjih mejah, ter sorazmernost ukrepa glede na to grožnjo. Ta ocena temelji na podrobnih informacijah, ki jih predloži(jo) zadevna(-e) država(-e) članica(-e) in Komisija, in na vseh drugih pomembnih informacijah, vključno z vsemi informacijami, pridobljenimi na podlagi odstavka 2 tega člena. Pri pripravi takšne ocene se upošteva zlasti naslednje:

(a) razpoložljivost ukrepov tehnične ali finančne pomoči, ki bi se lahko ali so se uporabili na nacionalni ravni, na ravni Unije ali na obeh ravneh, vključno s pomočjo organov, uradov ali služb Unije, kot je agencija, Evropski azilni podporni urad, ustanovljen z Uredbo (EU) št. 439/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ([1]), ali Evropski policijski urad (Europol), ustanovljen s Sklepom 2009/371/PNZ, ter v kolikšni meri se bo verjetno lahko s takšnimi ukrepi ustrezno odpravilo grožnjo javnemu redu ali notranji varnosti na območju brez nadzora na notranjih mejah;

(b) sedanji in verjetni prihodnji učinek morebitnih resnih pomanjkljivosti v zvezi z nadzorom na zunanjih mejah, ugotovljenih v ocenjevanjih na podlagi Uredbe (EU) št. 1053/2013, ter v kolikšni meri takšne resne pomanjkljivosti resno ogrožajo javni red ali notranjo varnost na območju brez nadzora na notranjih mejah;

(c) verjetni učinek ponovne uvedbe nadzora na notranjih mejah na prosto gibanje oseb v območju brez nadzora na notranjih mejah.

2. Komisija lahko pred sprejetjem predloga priporočila Sveta v skladu s členom 29(2):

(a) pozove države članice, agencijo, Europol ali druge organe, urade ali agencije Unije, naj ji posredujejo dodatne informacije;

([1]) Uredba (EU) št. 439/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. maja 2010 o ustanovitvi Evropskega azilnega podpornega urada (UL L 132, 29.5.2010, str. 11).

▼B

(b) opravi inšpekcijske obiske na kraju samem ob pomoči strokovnjakov iz držav članic ter agencije, Europola ali drugih pristojnih organov, uradov ali agencij Unije, da bi pridobila ali preverila informacije, ki so pomembne za to priporočilo.

Člen 31

Obveščanje Evropskega parlamenta in Sveta

Komisija in zadevna država članica ali zadevne države članice takoj, ko je to mogoče, obvestijo Evropski parlament in Svet o razlogih, ki bi lahko zahtevali uporabo člena 21 in členov 25 do 30.

Člen 32

Določbe, ki se uporabljajo ob ponovni uvedbi nadzora na notranjih mejah

Ob ponovni uvedbi nadzora na notranjih mejah se smiselno uporabljajo ustrezne določbe naslova II.

Člen 33

Poročilo o ponovni uvedbi nadzora na notranjih mejah

V roku štirih tednov od odprave nadzora na notranjih mejah država članica, ki je izvajala nadzor na notranjih mejah, Evropskemu parlamentu, Svetu in Komisiji predloži poročilo o ponovni uvedbi nadzora na notranjih mejah, v katerem predstavi zlasti prvotno oceno in upoštevanje meril iz členov 26, 28 in 30, izvajanje kontrol, praktično sodelovanje s sosednjimi državami članicami, posledični učinek na prosto gibanje oseb ter učinkovitost ponovne uvedbe nadzora na notranjih mejah, vključno z naknadno oceno sorazmernosti ponovne uvedbe nadzora meje.

Komisija lahko poda mnenje o tej naknadni oceni začasne ponovne uvedbe nadzora na eni ali več notranjih mejah ali na njihovih delih.

Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu najmanj enkrat na leto predloži poročilo o delovanju območja brez nadzora na notranjih mejah. Poročilo vsebuje seznam vseh odločitev o ponovni uvedbi nadzora na notranjih mejah, ki so bile sprejete v zadevnem letu.

Člen 34

Obveščanje javnosti

Komisija in zadevna država članica o odločitvi o ponovni uvedbi nadzora na notranjih mejah usklajeno obvestita javnost ter navedeta zlasti začetek in konec trajanja takšnega ukrepa, razen če obstajajo pomembni varnostni razlogi, da se to ne stori.

▼B

Člen 35

Zaupnost

Na zahtevo države članice druge države članice, Evropski parlament in Komisija spoštujejo zaupnost posredovanih informacij v zvezi s ponovno uvedbo in podaljšanjem nadzora meje in poročila, pripravljenega v skladu s členom 33.

NASLOV IV

KONČNE DOLOČBE

Člen 36

Spremembe prilog

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 37 v zvezi s spremembami prilog III, IV in VIII.

Člen 37

Izvajanje prenosa pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.

2. Pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov iz člena 13(5) in člena 36 se prenese na Komisijo za nedoločen čas.

3. Prenos pooblastila iz člena 13(5) in člena 36 lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi *v Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

5. Delegirani akt, sprejet na podlagi člena 13(5) in člena 36, začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

▼B

Člen 38

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011. Kadar odbor ne poda mnenja, Komisija osnutka izvedbenega akta ne sprejme in se uporabi tretji pododstavek člena 5(4) Uredbe (EU) št. 182/2011.

3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 8 Uredbe (EU) št. 182/2011 v povezavi s členom 5 Uredbe.

Člen 39

Uradno obveščanje

1. Države članice uradno obvestijo Komisijo o:

(a) seznamu dovoljenj za prebivanje, pri čemer je treba razlikovati med dovoljenji v skladu s členom 2(16)(a) in dovoljenji v skladu s členom 2(16)(b) ter priložiti vzorec dovoljenj iz člena 2(16)(b). Dovoljenja za prebivanje, izdana v skladu z Direktivo 2004/38/ES, se izrecno navedejo kot taka in priložijo se vzorci tistih dovoljenj za prebivanje, ki niso bila izdana v skladu z enotno obliko, določeno z Uredbo (ES) št. 1030/2002;

(b) seznamu njihovih mejnih prehodov;

(c) referenčnih zneskih, zahtevanih za prehod zunanjih meja, ki jih letno določijo nacionalni organi;

(d) seznamu nacionalnih služb, pristojnih za mejni nadzor;

(e) vzorcih vzorčnih izkaznic, ki jih izdajo zunanja ministrstva;

(f) izjemah od pravil o prehodu zunanjih meja iz člena 5(2)(a);

(g) statističnih podatkih iz člena 11(3).

2. Komisija informacije, o katerih je uradno obveščena v skladu z odstavkom 1, da na voljo državam članicam in javnosti z objavo v seriji C *Uradnega lista Evropske Unije* in s katerimi koli drugimi primernimi sredstvi.

▼B

Člen 40

Maloobmejni promet

Ta uredba ne posega v pravila Unije o maloobmejnem prometu in obstoječe dvostranske sporazume o maloobmejnem prometu.

Člen 41

Ceuta in Melilla

Določbe te uredbe ne vplivajo na posebna pravila, ki se uporabljajo za mesti Ceuta in Melilla, kakor je opredeljeno v Izjavi Kraljevine Španije o mestih Ceuta in Melilla v sklepni listini k Sporazumu o pristopu Kraljevine Španije h Konvenciji o izvajanju Schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 ([1]).

Člen 42

Uradno obveščanje o informacijah s strani držav članic

Države članice uradno obvestijo Komisijo o nacionalnih določbah v zvezi s členom 23(c) in (d), kaznih iz člena 5(3) in dvostranskih sporazumih, ki jih dovoljuje ta uredba. Naknadne spremembe teh določb se uradno sporočijo v petih delovnih dneh.

Informacije iz uradnega obvestila držav članic se objavijo v seriji C *Uradnega lista Evropske unije*.

Člen 43

Ocenjevalni mehanizem

1. V skladu s Pogodbama ter brez poseganja v njune določbe o postopku zaradi kršitve se izvajanje te uredbe s strani posameznih držav članic oceni s pomočjo ocenjevalnega mehanizma.

2. Pravila o ocenjevalnem mehanizmu so določena v Uredbi (EU) št. 1053/2013. V skladu s tem ocenjevalnim mehanizmom države članice in Komisija, da bi se prepričale o pravilni uporabi te uredbe, skupaj izvajajo redna, objektivna in nepristranska ocenjevanja, ki jih usklajuje Komisija v tesnem sodelovanju z državami članicami. V okviru tega mehanizma manjša skupina, ki jo sestavljajo predstavniki Komisije in strokovnjaki, imenovani s strani držav članic, vsako državo članico oceni najmanj vsakih pet let.

Ocenjevanja lahko sestavljajo napovedani ali nenapovedani obiski na kraju samem na zunanjih ali notranjih mejah.

Komisija je v skladu s tem ocenjevalnim mehanizmom pristojna za sprejemanje večletnih in letnih ocenjevalnih programov ter ocenjevalnih poročil.

([1]) UL L 239, 22.9.2000, str. 73.

▼B

3. V primeru morebitnih pomanjkljivosti se lahko na zadevne države članice naslovi priporočila za njihovo odpravo.

Kadar so v ocenjevalnem poročilu, ki ga sprejme Komisija v skladu s členom 14 Uredbe (EU) št. 1053/2013, ugotovljene resne pomanjkljivosti pri izvajanju nadzora na zunanjih mejah, se uporabljata člena 21 in 29 te uredbe.

4. Evropski parlament in Svet je treba obveščati v vseh fazah ocenjevanja in jima posredovati vse ustrezne dokumente v skladu s pravili, ki veljajo za tajne dokumente.

5. Evropski parlament je treba takoj in v celoti obvestiti o vsakem predlogu za spremembo ali nadomestitev pravil iz Uredbe (EU) št. 1053/2013.

Člen 44

Razveljavitev

Uredba (ES) št. 562/2006 se razveljavi.

Sklicevanja na razveljavljeno uredbo se štejejo kot sklicevanja na to uredbo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge X.

Člen 45

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v državah članicah v skladu s Pogodbama.

▼B

PRILOGA I

Dokazila za preverjanje izpolnjevanja pogojev za vstop

Dokazila iz člena 6(3) lahko vključujejo naslednje:

(a) za poslovna potovanja:

(i) povabilo podjetja ali pristojnega organa k udeležbi na srečanjih, konferencah ali dogodkih, povezanih s trgovino, industrijo ali delom;

(ii) drugi dokumenti, ki izkazujejo obstoj trgovinskih ali delovnih odnosov;

(iii) vstopnice za sejme in kongrese, če se jih državljan udeleži;

(b) za potovanja v študijske namene ali druge vrste usposabljanja:

(i) potrdilo o vpisu na izobraževalno ustanovo za obiskovanje poklicnih ali teoretičnih tečajev v okviru osnovnega in nadaljnjega usposabljanja;

(ii) študentske izkaznice ali potrdila za vpisane tečaje;

(c) za turistična potovanja ali za potovanja v zasebne namene:

(i) dokazila glede nastanitve:

— povabilo gostitelja, če bo državljan bival pri njem,

— dokazilo o zagotovljeni nastanitvi ali katera koli druga ustrezna listina, ki potrjuje predvideno nastanitev;

(ii) dokazila glede načrta potovanja;

— potrdilo rezervacije organiziranega potovanja ali katera koli druga ustrezna listina, ki potrjuje predviden načrt potovanja;

(iii) dokazila glede vrnitve;

— povratna vozovnica ali vozovnica za krožno potovanje;

(d) za potovanja z namenom udeležbe na političnih, znanstvenih, kulturnih, športnih ali verskih dogodkih ali zaradi drugih razlogov:

povabila, vstopnice, vpisi ali programi, ki navajajo, kadar je to mogoče, ime organizacije gostiteljice in čas bivanja, ali katera koli druga ustrezna listina, ki potrjuje namen obiska.

▼B

PRILOGA II

Vnos informacij

Na vseh mejnih prehodih se vse informacije organov in katere koli druge posebno pomembne informacije vnesejo v evidenco ročno ali elektronsko. Informacije, ki se vnesejo v evidenco, zajemajo zlasti:

(a) ime mejnega policista, krajevno pristojnega za mejno kontrolo in imena drugih uslužbencev v posameznih skupinah;

(b) delno opustitev mejne osebne kontrole v skladu s členom 9;

(c) izdajanje listin na meji, ki nadomeščajo potne liste in vizume;

(d) prijete osebe in pritožbe (kazniva dejanja in prekrški);

(e) osebe, katerim je bil zavrnjen vstop v skladu s členom 14 (razlogi za zavrnitev in državljanstva);

(f) varnostne kode vstopnih in izstopnih žigov, identiteto mejnih policistov, katerim so dodeljeni žigi na kateri koli dani čas ali v kateri koli izmeni, kakor tudi informacije v zvezi z izgubljenimi in ukradenimi žigi;

(g) pritožbe oseb, ki so podvržene kontroli;

(h) druge posebno pomembne policijske ali sodne ukrepe;

(i) posebne dogodke.

▼B

PRILOGA III

Vzorci oznak, ki označujejo steze na mejnih prehodih

DEL A

([1])

([1]) Za Islandijo in Norveško znak ni potreben.

▼B

DEL B1: „vizum ni potreben“

DEL B2: „vse potne listine“

▼B

DEL C

([1])

([1])

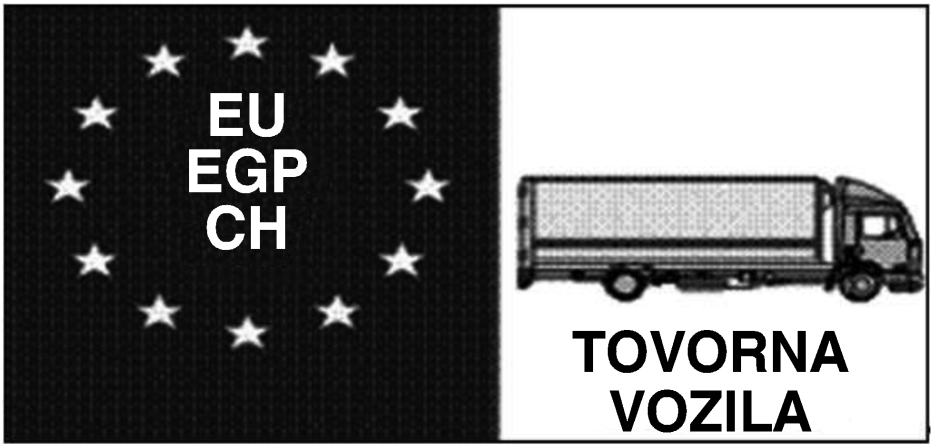

([1])

([1]) Za Islandijo in Norveško znak ni potreben.

▼B

VIZUM
NI POTREBEN
AVTOMOBILI

VIZUM
NI POTREBEN
AVTOBUSI

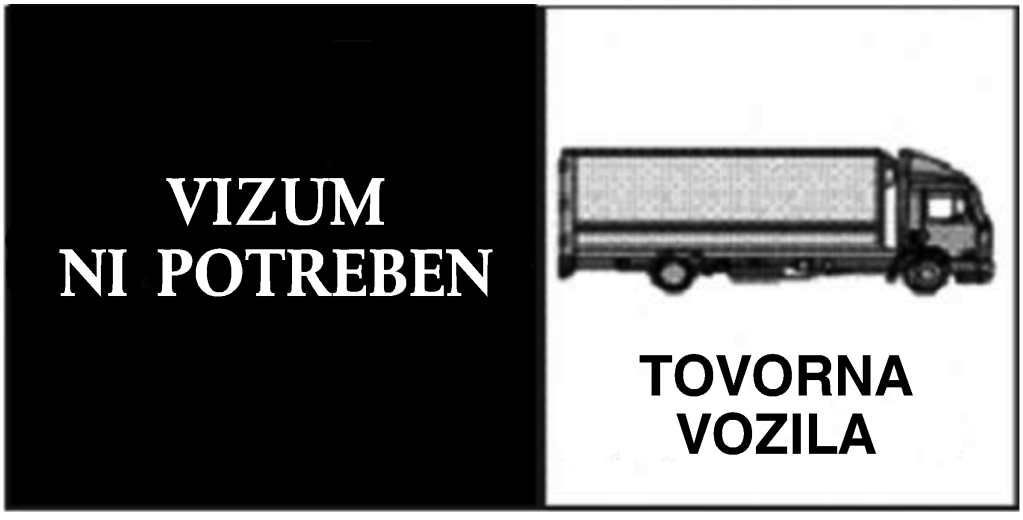
VIZUM
NI POTREBEN
TOVORNA
VOZILA

▼B

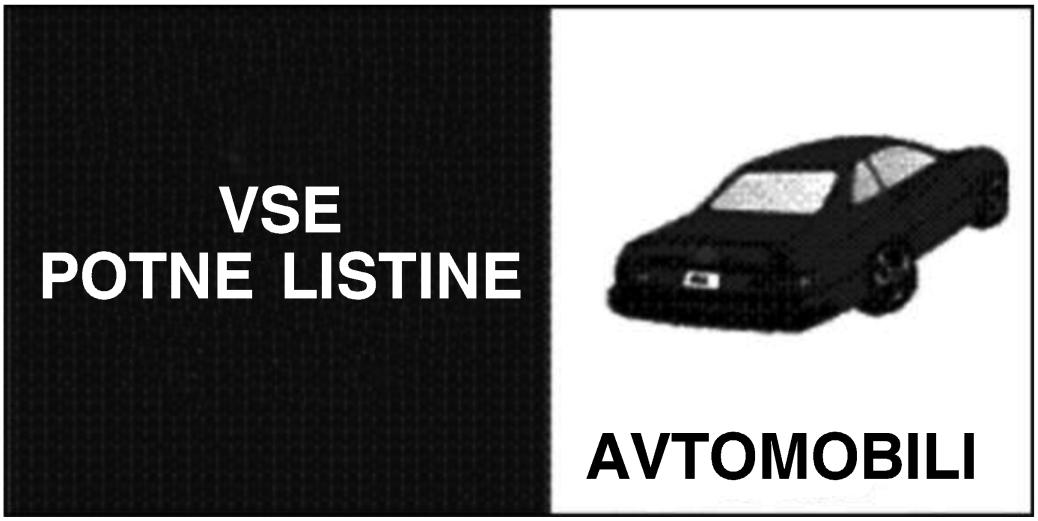
VSE
POTNE LISTINE
AVTOMOBILI

VSE
POTNE LISTINE
AVTOBUSI

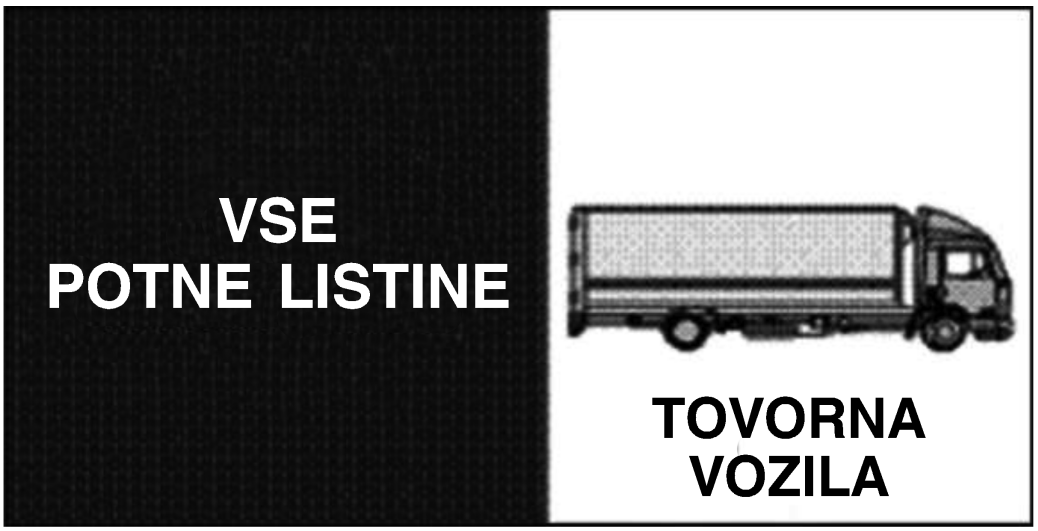
VSE
POTNE LISTINE
TOVORNA
VOZILA

▼B

PRILOGA IV

Žigosanje

1. Potne listine državljanov tretjih držav se sistematično žigosajo ob vstopu in izstopu v skladu s členom 11. Specifikacije teh žigov so določene v sklepih Schengenskega izvršnega odbora SCH/COM-EX (94) 16 rev in SCH/Gem-Handb (93) 15 (ZAUPNO).

2. Varnostne kode na žigih se spreminjajo v rednih časovnih obdobjih, krajših od enega meseca.

3. Pri vstopu in izstopu državljanov tretjih držav, za katere velja vizumska obveznost, se žig praviloma odtisne na nasprotni strani nalepljenega vizuma.

   Če je ta stran polna, se žig odtisne na naslednjo stran. Žiga se ne sme odtisniti na strojno berljivi del vizuma.

4. Države članice imenujejo nacionalne kontaktne točke, odgovorne za izmenjavo informacij o varnostnih kodah na vstopnih in izstopnih žigih na mejnih prehodih, in o tem obvestijo ostale države članice, Generalni sekretariat Sveta in Komisijo. Te kontaktne točke imajo takojšen dostop do informacij o skupnih vstopnih in izstopnih žigih, ki se uporabljajo na zunanji meji določene države članice, in zlasti do informacij o:

   (a) mejnem prehodu, za katerega je posamezen žig določen;

   (b) identiteti uradnika mejne kontrole, kateremu se ob katerem koli času dodeli posamezen žig;

   (c) varnostni kodi posameznega žiga ob vsakem času.

   Vse poizvedbe glede skupnih vstopnih in izstopnih žigov se opravijo prek zgoraj navedenih nacionalnih kontaktnih točk.

   Nacionalne kontaktne točke drugim kontaktnim točkam, Generalnemu sekretariatu Sveta in Komisiji takoj posredujejo informacije o spremembah glede kontaktnih točk kakor tudi o izgubljenih in ukradenih žigih.

▼B

PRILOGA V

DEL A

Postopki za zavrnitev vstopa na meji

1. Pri zavrnitvi vstopa mora pristojni mejni policist:

   (a) izpolniti standardni obrazec za zavrnitev vstopa iz dela B. Državljan tretje države mora obrazec podpisati in nato dobiti kopijo podpisanega obrazca. V primeru, da državljan tretje države podpis zavrne, mejni policist njegovo zavrnitev zabeleži v obrazcu pod rubriko „opombe“;

   (b) odtisniti vstopni žig v potni list, ki ga z neizbrisnim črnilom prečrta v obliki križa in desno od žiga, prav tako z neizbrisnim črnilom zapisati črke, ki ustrezajo razlogu zavrnitve vstopa, naštete v zgoraj navedenem standardnem obrazcu za zavrnitev vstopa;

   (c) po potrebi razveljaviti ali preklicati vizume v skladu z določbami člena 34 Uredbe (ES) št. 810/2009;

   (d) vnesti vse zavrnitve vstopa v evidenco ali na seznam, pri čemer navede identiteto, državljanstvo državljana tretje države, podatke iz dokumenta, ki državljanu tretje države dovoljuje prehod meje, ter razlog in datum zavrnitve vstopa.

2. Če državljan tretje države, ki se mu zavrne vstop, na mejo prispe s prevoznikom, mora lokalno pristojni organ:

   (a) ukazati prevozniku, da prevzame odgovornost za državljana tretje države in ga brez odlašanja prepelje v tretjo državo, iz katere je bil pripeljan, v tretjo državo, ki mu je izdala listino za prehod meje, ali v katero koli drugo tretjo državo, v katero ima zagotovljen vstop, ali da najde sredstva za nadaljnji prevoz v skladu s členom 26 Schengenske konvencije in Direktive Sveta 2001/51/ES ([1]);

   (b) do nadaljnjega prevoza sprejeti ustrezne ukrepe, v skladu z nacionalnim pravom in z upoštevanjem lokalnih okoliščin, ki preprečujejo državljanom tretjih držav, ki jim je bil zavrnjen vstop, nezakonit vstop v državo.

3. Če obstajajo razlogi tako za zavrnitev vstopa kot za prijetje državljana tretje države, mora mejni policist obvestiti organ, pristojen za odločanje o nadaljnjih ukrepih v skladu z nacionalnim pravom.

([1]) Direktiva Sveta 2001/51/ES z dne 28. junija 2001 o dopolnitvi določb člena 26 Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 (UL L 187, 10.7.2001, str. 45).

▼B

DEL B

Standardni obrazec za zavrnitev vstopa na meji

Ime države

Znak države (Naziv urada)

_____

_____ (1)

ZAVRNITEV VSTOPA NA MEJI

Dne _____ ob (uri) _____ na mejnem prehodu _____

Pred spodaj podpisanim _____ je navzoč/-a:

Priimek _____ Ime _____

Datum rojstva _____ Kraj rojstva _____ Spol _____

Državljanstvo _____ Prebivališče v/na _____

Vrsta osebnega dokumenta _____ številka _____

Kraj izdaje v/na _____ dne _____

Številka vizuma _____ tip _____ izdal _____

veljaven od _____ do _____

Za obdobje _____ dni zaradi: _____

Oseba, ki prihaja iz/z _____ s/z _____ (navesti prevozno sredstvo, npr. številka leta), je obveščena, da se ji/mu ne dovoli vstop v državo, v skladu z *(navesti sklicevanje na veljavno nacionalno zakonodajo),* iz naslednjih razlogov:

☐ (A) ne poseduje veljavne potne listine ali listin

☐ (B) poseduje lažno/prenarejeno/ponarejeno potno listino

☐ (C) ne poseduje veljavnega vizuma ali dovoljenja za prebivanje

☐ (D) poseduje lažen/prenarejen/ponarejen vizum ali dovoljenje za prebivanje

☐ (E) ne poseduje ustrezne dokumentacije, ki bi potrjevala namen in pogoje bivanja

Predložene niso bile naslednje listine: _____

☐ (F) na ozemlju države članice Evropske unije v okviru 180-dnevnega obdobja biva že 90 dni

☐ (G) ne poseduje zadostnih sredstev za preživljanje glede na obdobje in obliko bivanja ali sredstev za vrnitev v matično državo ali tranzit

☐ (H) za to osebo je bil razpisan ukrep zavrnitve vstopa

☐ v SIS

☐ v nacionalni evidenci

☐ (I) predstavlja grožnjo javnemu redu, notranji varnosti, javnemu zdravju ali mednarodnim odnosom eni ali več državam članicam Evropske unije *(vsaka država mora navesti sklicevanje na nacionalno zakonodajo v zvezi s takšnimi primeri zavrnitve vstopa).*

Pripombe

Zavrnjena oseba ima možnost pritožbe zoper odločitev o zavrnitvi vstopa v skladu z nacionalno zakonodajo. Zavrnjena oseba prejme en izvod tega dokumenta *(vsaka država mora navesti sklicevanje na nacionalno zakonodajo v zvezi s pravico do pritožbe).*

Zavrnjena oseba	Uradnik, pristojen za kontrolo

(1) Za Islandijo in Norveško znak ni potreben.

▼B

PRILOGA VI

Posebna pravila za različne vrste meja in različne vrste prevoznih sredstev, ki se uporabljajo pri prehodu zunanjih meja držav članic

1. **Kopenske meje**

1.1 *Kontrola cestnega prometa*

1.1.1 Za zagotovitev učinkovite kontrole oseb, ob hkratnem zagotavljanju varnosti in pretočnosti cestnega prometa, je treba gibanje na mejnih prehodih uravnavati na primeren način. Po potrebi lahko države članice sklenejo dvostranske sporazume za preusmeritev in zaustavitev prometa. O tem obvestijo Komisijo v skladu s členom 42.

1.1.2 Na kopenskih mejah lahko države članice, kadar presodijo, da je to primerno, in okoliščine to omogočajo, na določenih mejnih prehodih uredijo ločene steze, v skladu s členom 10.

Ločene steze lahko pristojni organ države članice kadar koli odpravi v izrednih razmerah in kadar tako zahtevajo prometni in infrastrukturni pogoji.

Države članice lahko sodelujejo s sosednjimi državami glede uvedbe posebnih ločenih stez na zunanjih mejnih prehodih.

1.1.3 Velja splošno pravilo, da lahko osebe, ki potujejo v vozilih, med kontrolo ostanejo v njih. V primeru pa, da tako zahtevajo okoliščine, se te osebe lahko pozove, da iz svojih vozil izstopijo. Če okoliščine dopuščajo, se te osebe temeljito kontrolira na krajih, ki so določeni v ta namen. Kadar je to mogoče, kontrolo zaradi varnosti osebja opravljata po dva uradnika mejne policije.

1.1.4 Skupni mejni prehodi

1.1.4.1 Države članice lahko s sosednjimi tretjimi državami sklenejo ali ohranijo dvostranske sporazume o vzpostavitvi skupnih mejnih prehodov, na katerih mejni policisti države članice in mejni policisti tretje države na ozemlju druge pogodbenice opravljajo izstopno in vstopno kontrolo eden za drugim v skladu s svojim nacionalnim pravom. Skupni mejni prehodi se lahko nahajajo bodisi na ozemlju države članice bodisi na ozemlju tretje države.

1.1.4.2 Skupni mejni prehodi na ozemlju države članice: dvostranski sporazumi o vzpostavitvi skupnih mejnih prehodov na ozemlju države članice vsebujejo pooblastilo za mejne policiste tretje države za opravljanje njihovih nalog v državi članici ob upoštevanju naslednjih načel:

(a) mednarodna zaščita: državljan tretje države, ki na ozemlju države članice zaprosi za mednarodno zaščito, dobi dostop do ustreznih postopkov države članice v skladu s pravnim redom Unije o azilu;

▼B

(b) prijetje osebe ali zaseg premoženja: če mejni policisti tretje države ugotovijo dejstva, ki utemeljujejo prijetje ali zaščito osebe ali zaseg premoženja, o teh dejstvih obvestijo organe države članice, ki zagotovijo ustrezno ukrepanje v skladu z nacionalnim pravom, pravom Unije in mednarodnim pravom ne glede na državljanstvo zadevne osebe;

(c) osebe, ki imajo pravico do prostega gibanja po pravu Unije in vstopajo na ozemlje Unije: mejni policisti tretje države osebam, ki imajo pravico do prostega gibanja po pravu Unije, ne smejo preprečiti vstopa na ozemlje Unije. Če obstajajo razlogi, ki utemeljujejo zavrnitev izstopa iz zadevne tretje države, mejni policisti tretje države o teh razlogih obvestijo organe države članice, ki zagotovijo ustrezno ukrepanje v skladu z nacionalnim pravom, pravom Unije in mednarodnim pravom.

1.1.4.3 Skupni mejni prehodi na ozemlju tretje države: dvostranski sporazumi o vzpostavitvi skupnih mejnih prehodov na ozemlju tretje države vsebujejo pooblastilo za mejne policiste države članice za opravljanje njihovih nalog v tretji državi. V tej uredbi šteje, da je vsaka kontrola, ki jo opravijo mejni policisti države članice na skupnem mejnem prehodu na ozemlju tretje države, opravljena na ozemlju zadevne države članice. Mejni policisti države članice naloge opravljajo v skladu s to uredbo in ob upoštevanju naslednjih načel:

(a) mednarodna zaščita: državljan tretje države, ki je prestal izstopno kontrolo mejnih policistov tretje države in je nato mejne policiste države članice na ozemlju tretje države zaprosil za mednarodno zaščito, dobi dostop do ustreznih postopkov države članice v skladu s pravnim redom Unije o azilu. Organi tretje države dovolijo transfer zadevne osebe na ozemlje države članice;

(b) prijetje osebe ali zaseg premoženja: če mejni policisti države članice ugotovijo dejstva, ki utemeljujejo prijetje ali zaščito osebe ali zaseg premoženja, ukrepajo v skladu z nacionalnim pravom, pravom Unije in mednarodnim pravom. Organi tretje države dovolijo transfer zadevne osebe ali predmeta na ozemlje države članice;

(c) dostop do sistemov IT: mejni policisti države članice morajo biti sposobni uporabljati informacijske sisteme za obdelovanje osebnih podatkov v skladu s členom 8. Državam članicam je dovoljeno, da uvedejo tehnične in organizacijske varnostne ukrepe, potrebne po pravu Unije, za zaščito osebnih podatkov pred nenamernim ali nezakonitim uničenjem ali nenamerno izgubo, spreminjanjem, nepooblaščenim razkritjem ali dostopom, vključno z dostopom organov tretjih držav.

1.1.4.4 Preden države članice s sosednjimi tretjimi državami sklenejo ali spremenijo kakršen koli dvostranski sporazum o skupnih mejnih prehodih, se posvetujejo s Komisijo o združljivosti sporazuma s pravom Unije. Države članice do 20. januarja 2014 obvestijo Komisijo o že veljavnih dvostranskih sporazumih.

▼B

Če Komisija meni, da je sporazum nezdružljiv s pravom Unije, o tem uradno obvesti zadevno državo članico. Država članica stori vse potrebno, da sporazum v razumnem roku spremeni tako, da se odpravi ugotovljena nezdružljivost.

1.2 *Kontrola železniškega prometa*

1.2.1 Kontrola se opravlja pri potnikih in železniškem osebju na vlakih, ki prestopajo zunanje meje, vključno pri osebju na tovornih vlakih ali praznih vlakih. Države članice lahko ob upoštevanju načel iz točke 1.1.4 sklenejo dvostranske ali večstranske sporazume o načinu izvajanja te kontrole. Ta kontrola se opravlja na enega od naslednjih načinov:

— na prvi postaji prihoda ali zadnji postaji odhoda na ozemlju države članice,

— na vlaku med vožnjo med zadnjo postajo odhoda v tretji državi in prvo postajo prihoda na ozemlju države članice ali obratno,

— na zadnji postaji odhoda ali prvi postaji prihoda na ozemlju tretje države.

1.2.2 Zaradi lažjega prevoza potnikov s hitrimi vlaki se lahko države članice, po ozemlju katerih vozijo hitri vlaki iz tretjih držav, v dogovoru z zadevnimi tretjimi državami in ob upoštevanju načel iz točke 1.1.4 poleg tega odločijo opravljati vstopno kontrolo oseb na vlakih iz tretjih držav na enega od naslednjih načinov:

— na postajah v tretji državi, kjer potniki vstopijo na vlak,

— na postajah znotraj ozemlja držav članic, kjer potniki izstopijo z vlaka,

— na vlaku med vožnjo med postajami na ozemlju tretje države in postajami na ozemlju držav članic, če ti potniki ostanejo na vlaku.

1.2.3 Pri hitrih vlakih iz tretjih držav, ki se večkrat ustavijo na ozemlju držav članic, se potnike kontrolira na vlaku ali na ciljni postaji, če železniški prevoznik lahko vkrca potnike izključno za preostanek potovanja na ozemlju držav članic, razen kadar je bila kontrola opravljena v skladu s točko 1.2.1 ali prvo alineo točke 1.2.2.

Potniki, ki nameravajo na vlak vstopiti izključno za preostanek potovanja na ozemlju držav članic, so pred odhodom vlaka jasno obveščeni o kontroli oseb med potjo ali na ciljni postaji.

1.2.4 Na poti v nasprotno smer se pri potnikih kontrola ob izstopu opravi po podobnem postopku.

▼B

1.2.5 Mejni policist lahko odredi pregled notranjosti vagonov, če je potrebno, s pomočjo železniškega inšpektorja, da se prepriča, da se v njih ne skrivajo osebe ali predmeti, ki so predmet mejne kontrole.

1.2.6 Če obstajajo razlogi za domnevo, da se na vlaku skrivajo osebe, za katere je bilo javljeno ali za katere obstaja sum, da so storile kaznivo dejanje, ali državljani tretje države, ki nameravajo nezakonito vstopiti v državo, mejni policist, če ne more ukrepati v skladu z nacionalnimi predpisi, obvesti države članice v smeri ali na ozemlju katerih vlak potuje.

2. **Zračne meje**

2.1 *Kontrolni postopki na mednarodnih letališčih*

2.1.1 Pristojni organi države članice zagotovijo, da upravljavec letališča sprejme potrebne ukrepe za fizično ločevanje potnikov iz notranjih letov od tistih iz ostalih letov. V ta namen je treba na vseh mednarodnih letališčih vzpostaviti ustrezno infrastrukturo.

2.1.2 Kraj, kjer se izvaja mejna kontrola, se določi v skladu z naslednjim postopkom:

(a) pri potnikih na letih iz tretjih držav, ki se vkrcajo na notranji let, se vstopna kontrola opravi na letališču prihoda leta iz tretje države. Pri potnikih na notranjih letih, ki letijo v tretjo državo (tranzitni potniki), se izstopna kontrola opravi na letališču odhoda tega leta v tretjo državo;

(b) pri letih iz ali v tretje države brez tranzitnih potnikov in letih z več pristanki na letališčih držav članic, kadar se potuje z istim letalom:

(i) se pri potnikih na letu iz ali v tretje države, če ni predhodnega ali naknadnega transferja na ozemlju držav članic, vstopna kontrola opravi na letališču prihoda in izstopna kontrola na letališču odhoda;

(ii) se pri potnikih, ki letijo iz ali v tretje države, z več kot enim pristankom na ozemlju držav članic, in kadar se potuje z istim letalom (tranzitni potniki) in pod pogojem, da se potniki ne morejo vkrcati na letalo na liniji znotraj ozemlja držav članic, vstopna kontrola opravi na letališču prihoda in izstopna kontrola na letališču odhoda;

(iii) kadar letalski prevoznik lahko za lete iz tretjih držav z več pristanki na ozemlju držav članic vkrca potnike samo za preostali del leta znotraj tega ozemlja, se pri potnikih izstopna kontrola opravi na letališču odhoda in vstopna kontrola na letališču prihoda.

Kontrola potnikov, ki so med temi pristanki že na letalu in se niso vkrcali na ozemlju držav članic, se opravi v skladu s točko (ii). Obrnjen postopek se uporabi za kategorijo letov, kjer je ciljna država tretja država.

▼B

2.1.3 Mejna kontrola se ponavadi ne opravlja na letalu ali pri terminalu, razen če so taki pregledi utemeljeni z oceno tveganja, povezanega z notranjo varnostjo in nezakonitim priseljevanjem. Da zagotovijo, da se na letališčih, ki so določena za mejne prehode, potnike kontrolira v skladu z določbami členov 7 do 14, morajo države članice zagotoviti, da pristojni letališki organi sprejmejo ustrezne ukrepe za usmerjanje potnikov na mesta, določena za kontrolo.

Države članice morajo zagotoviti, da upravljavec letališča sprejme potrebne ukrepe, da se nepooblaščenim osebam prepreči vstop na in izstop iz območij, kjer je gibanje omejeno, na primer tranzitno območje. Mejna kontrola se ponavadi ne opravlja na tranzitnem območju, razen če so taki pregledi utemeljeni z oceno tveganja, povezanega z notranjo varnostjo in nezakonitim priseljevanjem; še zlasti se kontrola na tem območju lahko opravlja pri osebah, ki potrebujejo letališki tranzitni vizum, da se preveri, ali ga dejansko posedujejo.

2.1.4 Kadar mora v primeru višje sile ali neposredne nevarnosti ali po navodilih pristojnih organov letalo na letu iz tretje države pristati na kraju, ki ni določen kot mejni prehod, lahko to letalo nadaljuje z letom šele, ko to dovolijo mejni organi ter carinska služba. Isto velja za letalo na letu iz tretje države, kadar pristane brez dovoljenja. V vsakem primeru se členi 7 do 14 uporabljajo za kontrolo oseb na takih letalih.

2.2 *Kontrolni postopki na vzletiščih*

2.2.1 Zagotoviti je treba, da se potnike kontrolira v skladu z določbami členov 7 do 14 tudi na tistih letališčih, ki po veljavnem nacionalnem pravu nimajo statusa mednarodnega letališča (vzletišča), se pa prek njih dovoli usmerjanje letov iz ali v tretje države.

2.2.2 Z odstopanjem od točke 2.1.1 na vzletiščih ni potrebno urediti fizičnega ločevanja potnikov iz notranjih in mednarodnih letov, brez poseganja v Uredbo (ES) št. 300/2008 Evropskega parlamenta in Sveta ([1]). Poleg tega, kadar je promet redek, ni nujno, da so ves čas prisotni mejni policisti, vendar pod pogojem, da se potrebno osebje lahko pravočasno razporedi.

2.2.3 Kadar prisotnost mejne policije na vzletišču ni stalno zagotovljena, mora direktor vzletišča mejno policijo ustrezno obvestiti o prihodu in odhodu letal na letih iz ali v tretje države.

2.3 *Kontrola oseb na zasebnih letih*

2.3.1 Pri zasebnih letih iz ali v tretje države mora vodja zrakoplova pred vzletom pristojnemu organu ciljne države članice, in kjer je to primerno, države članice prvega vstopa, posredovati splošno izjavo, ki med drugim vsebuje načrt leta v skladu s Prilogo 2 Konvencije o mednarodnem civilnem letalstvu in podatke o identiteti potnikov.

([1]) Uredba (ES) št. 300/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2008 o skupnih pravilih na področju varovanja civilnega letalstva in o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 2320/2002 (UL L 97, 9.4.2008, str. 72).

▼B

2.3.2 Kadar zasebna letala, ki letijo iz tretje države v državo članico, pristajajo na ozemlju drugih držav članic, mora pristojni organ države članice vstopa opraviti mejno kontrolo in odtisniti vstopni žig na splošno izjavo iz točke 2.3.1.

2.3.3 Kadar obstaja dvom o tem, ali letalo prihaja izključno iz ali samo na ozemlje držav članic, ne da bi pristalo na ozemlju tretje države, mora pristojni organ opraviti kontrolo oseb na letališčih in vzletiščih v skladu s točkami 2.1 do 2.2.

2.3.4 Vstop in izstop jadralnih letal, ultra lahkih letal, helikopterjev, majhnih letal, ki lahko letijo le na krajše razdalje, ter zrakoplovov, lažjih od zraka, se uredi v nacionalnem pravu in, kadar je to primerno, z dvostranskimi sporazumi.

3. **Meje na morju**

3.1 *Splošni kontrolni postopki v pomorskem prometu*

3.1.1 Kontrola ladij se opravi v pristanišču prihoda ali odhoda ali na mestu, določenem v ta namen, v neposredni bližini plovila ali na krovu ladje v ozemeljskih vodah, kot so opredeljene v Konvenciji Združenih narodov o pomorskem mednarodnem pravu. Države članice lahko ob upoštevanju načel iz točke 1.1.4 sklenejo sporazume, v skladu s katerimi se lahko kontrola opravi tudi med vožnjo ali ob prihodu ali odhodu ladje na ozemlju tretje države.

3.1.2 Kapitan ladje, agent ladje ali kakšna druga oseba, ki ima ustrezno pooblastilo poveljnika ali potrdilo, ki je sprejemljivo za zadevni javni organ (v nadaljnjem besedilu v obeh primerih: kapitan ladje), sestavi seznam posadke in morebitnih potnikov, ki vsebuje podatke, zahtevane v obrazcu 5 (v nadaljnjem besedilu: seznam posadke) in obrazcu 6 (v nadaljnjem besedilu: seznam potnikov) Konvencije o olajšavah v mednarodnem pomorskem prometu (v nadaljnjem besedilu: Konvencija FAL), ter po potrebi številke vizumov ali dovoljenj za prebivanje:

— najpozneje štiriindvajset ur pred prihodom v pristanišče ali

— najpozneje do takrat, ko ladja izpluje iz prejšnjega pristanišča, če je potovanje krajše od štiriindvajset ur, ali

— če pristanišče postanka ni znano ali je med plovbo spremenjeno, takoj ko so ti podatki na voljo.

Kapitan ladje seznam(-e) pošlje mejni policiji ali, če tako določa nacionalno pravo, drugim pristojnim organom, ki seznam(-e) nemudoma posreduje(-jo) mejni policiji.

3.1.3 Mejna policija ali organi iz točke 3.1.2 potrdilo o prejemu (podpisan izvod seznama(-ov) ali elektronsko potrdilo o prejemu) vrnejo kapitanu ladje, ki ga mora na zahtevo predložiti med postankom ladje v pristanišču.

3.1.4 Kapitan ladje takoj sporoči pristojnemu organu vse spremembe v zvezi s sestavo posadke ali številom potnikov.

Poleg tega kapitan ladje takoj in v roku iz točke 3.1.2 obvesti pristojne organe, da so na krovu slepi potniki. Za slepe potnike je še naprej odgovoren kapitan ladje.

▼B

Z odstopanjem od členov 5 in 8 se sistematična mejna kontrola oseb na krovu ne opravlja. Kljub temu mejni policisti preiščejo ladjo in opravijo kontrolo oseb, ki ostanejo na krovu le, če je to upravičeno na podlagi ocene tveganj za notranjo varnost in nezakonito priseljevanje.

3.1.5 Kapitan ladje pravočasno in v skladu z veljavnimi pravili v zadevnem pristanišču obvesti pristojni organ o odhodu ladje.

3.2 *Posebni kontrolni postopki za določene vrste pomorskega prometa*

P o t n i š k e l a d j e z a k r i ž a r j e n j e

3.2.1 Kapitan potniške ladje za križarjenje pošlje pristojnemu organu načrt poti in program križarjenja, takoj ko sta sestavljena in najpozneje do roka iz točke 3.1.2.

3.2.2 Z odstopanjem od členov 5 in 8 v pristaniščih, ki niso mejni prehodi, mejne kontrole ni treba izvajati in ladja v njih lahko pristane, če načrt potovanja potniške ladje za križarjenje vsebuje izključno pristanišča na ozemlju držav članic.

Kljub temu se kontrola posadke in potnikov teh ladij opravi le, če je to upravičeno na podlagi ocene tveganj za notranjo varnost in nezakonito priseljevanje.

3.2.3 Če načrt potovanja potniške ladje za križarjenje vsebuje tako pristanišča na ozemlju držav članic kot tudi pristanišča v tretjih državah članicah, se mejna kontrola, z odstopanjem od člena 8, izvaja na naslednji način:

(a) kadar potniška ladja za križarjenje prihaja iz pristanišča v tretji državi in prvič pristane v pristanišču na ozemlju države članice, se pri posadki in potnikih opravi vstopna kontrola na podlagi imenskega seznama posadke in potnikov iz točke 3.1.2.

Pri potnikih, ki gredo na kopno, se opravi vstopna kontrola v skladu s členom 8, razen če je iz ocene tveganja, povezanega z notranjo varnostjo in nezakonitim priseljevanjem, razvidno, da takšna kontrola ni potrebna;

(b) kadar potniška ladja za križarjenje prihaja iz pristanišča v tretji državi in ponovno pristane v pristanišču na ozemlju države članice, se pri posadki in potnikih opravi vstopna kontrola na podlagi imenskih seznamov posadke in potnikov iz točke 3.1.2, kolikor so bili ti seznami spremenjeni od takrat, ko je potniška ladja pristala v prejšnjem pristanišču na ozemlju države članice.

Pri potnikih, ki gredo na kopno, se opravi vstopna kontrola v skladu s členom 8, razen če je iz ocene tveganja, povezanega z notranjo varnostjo in nezakonitim priseljevanjem, razvidno, da takšna kontrola ni potrebna;

(c) kadar potniška ladja za križarjenje prihaja iz pristanišča države članice in v takšnem pristanišču tudi pristane, se pri potnikih, ki gredo na kopno, opravi vstopna kontrola v skladu s členom 8, če tako zahteva ocena tveganja, povezanega z notranjo varnostjo in nezakonitim priseljevanjem;

▼B

(d) kadar potniška ladja za križarjenje odhaja iz pristanišča države članice v pristanišče tretje države, se pri posadki in potnikih opravi izstopna kontrola na podlagi imenskih seznamov posadke in potnikov.

Če tako zahteva ocena tveganja, povezanega z notranjo varnostjo in nezakonitim priseljevanjem, se pri potnikih, ki prihajajo na ladjo, opravi izstopna kontrola v skladu s členom 8;

(e) kadar potniška ladja za križarjenje iz pristanišča države članice odpluje v prav tako pristanišče, ob izstopu kontrole ni potrebno izvajati.

Kljub temu se kontrola posadke in potnikov teh ladij opravi le, če je to upravičeno na podlagi ocene tveganj za notranjo varnost in nezakonito priseljevanje.

Navtični turizem

3.2.4 Z odstopanjem od členov 5 in 8 pri osebah na krovu rekreacijskih plovil, ki prihajajo iz ali plujejo proti pristanišču države članice, ni treba opraviti mejne kontrole in lahko vstopijo v pristanišče, ki ni mejni prehod.

Kljub temu se lahko na podlagi ocene nevarnosti nezakonitega priseljevanja, in zlasti kadar je v neposredni bližini določene države članice obala tretje države, opravi kontrola teh oseb in/ali izvede fizična kontrola rekreacijskih plovil.

3.2.5 Z odstopanjem od člena 5 lahko rekreacijsko plovilo iz tretje države izjemoma vpluje v pristanišče, ki ni mejni prehod. V takih primerih morajo osebe na krovu o tem uradno obvestiti pristaniške organe in tako pridobiti dovoljenje za vplutje v to pristanišče. Pristaniški organi se morajo obrniti na organe v najbližjem pristanišču, ki je mejni prehod, in prijaviti prihod plovila. Prijava potnikov se opravi z vložitvijo seznama oseb na krovu pri pristojnih pristaniških organih. Mejni policiji se omogoči dostop do teh podatkov najpozneje ob prihodu.

Prav tako morajo pristaniški organi, če plovilo zaradi višje sile pristane v pristanišču, ki ni uraden mejni prehod, obvestiti organe v najbližjem pristanišču, ki je mejni prehod, in prijaviti prisotnost plovila.

3.2.6 Med temi kontrolami se izroči listino z vsemi tehničnimi lastnostmi plovila in imeni oseb na krovu. Izvod te listine se izroči organom v pristaniščih vstopa in izstopa. Dokler se plovilo zadržuje v teritorialnih vodah ene od držav članic, mora biti izvod tega seznama shranjen skupaj z listinami plovila.

Obalni ribolov

3.2.7 Z odstopanjem od členov 5 in 8 pri posadkah obalnih ribiških ladij, ki se vsak dan ali v 36 urah vračajo v matično pristanišče ali v katero koli drugo pristanišče na ozemlju držav članic, ne da bi ladje pristale v pristanišču na ozemlju tretje države, se sistematična kontrola ne opravi. Klub temu pa se upošteva ocena nevarnosti nezakonitega priseljevanja, zlasti kadar je v neposredni bližini ozemlja določene države članice obala tretje države, da se določi pogostost izvajanja kontrole. Na podlagi tega tveganja se opravi kontrola oseb oziroma fizična kontrola plovila.

▼B

3.2.8 Posadke obalnih ribiških ladij, katerih matično pristanišče ni na ozemlju države članice, se kontrolira v skladu z določbami, ki se nanašajo na pomorščake.

Trajektne povezave

3.2.9 Kontrola se opravi pri osebah na krovu trajektnih povezav s pristanišči v tretjih državah. Uporabijo se naslednja pravila:

(a) kjer je mogoče, države članice uvedejo ločene steze v skladu s členom 10;

(b) kontrola pešcev se opravi individualno;

(c) kontrola oseb v vozilih se opravi, ko so te ob vozilu;

(d) potnike na trajektu, ki potujejo z avtobusom, se obravnava kot pešce. Ti potniki pri kontroli izstopijo iz avtobusa;

(e) kontrola voznikov težkih tovornih vozil in spremljajočih oseb se opravi, ko so te ob vozilu. Ta kontrola se načeloma organizira ločeno od preverjanja drugih potnikov;

(f) da bi bila kontrola hitro opravljena, mora biti na voljo zadostno število kontrolnih mest;

(g) zlasti zaradi odkrivanja nezakonitih priseljencev se opravi naključna kontrola prevoznih sredstev potnikov in, kjer je to primerno, na tovoru in drugem blagu v prevoznih sredstvih;

(h) člane posadke trajekta se obravnava enako kot člane posadke trgovskih ladij;

(i) točka 3.1.2 (obveznost predložitve seznamov potnikov in posadke) se ne uporablja. Če je v skladu z Direktivo Sveta 98/41/ES ([1]) treba sestaviti seznam oseb na krovu, kapitan ladje najpozneje trideset minut po odhodu iz pristanišča tretje države pošlje izvod tega seznama pristojnemu organu pristanišča prihoda na ozemlju držav članic.

3.2.10 Kadar se na trajekt, ki prihaja iz tretje države in ima več postankov na ozemlju držav članic, vkrcajo potniki samo za preostali del plovbe znotraj tega ozemlja, se izstopna kontrola teh potnikov opravi v pristanišču odhoda in vstopna kontrola v pristanišču prihoda.

Kontrola oseb, ki so med temi postanki že na trajektu in se niso vkrcale na ozemlju držav članic, se opravi v pristanišču prihoda. Postopek je obraten, kadar je država končnega cilja tretja država.

([1]) Direktiva Sveta 98/41/ES z dne 18. junija 1998 o registraciji oseb, ki potujejo s potniškimi ladjami, ki plujejo v pristanišča držav članic Skupnosti ali iz njih (UL L 188, 2.7.1998, str. 35).

▼B

Tovorne povezave med državami članicami

3.2.11 Z odstopanjem od člena 8 se ne opravlja mejna kontrola na tovornih povezavah med istima dvema ali več pristanišči, ki se nahajajo na ozemlju držav članic, brez pristanka v pristaniščih zunaj ozemlja držav članic, pri katerih se prevaža blago.

Kljub temu se opravi kontrola posadke in potnikov teh ladij, le če je to upravičeno na podlagi ocene tveganj za notranjo varnost in nezakonito priseljevanje.

4. **Plovba po celinskih plovnih poteh**

4.1 „Plovba po celinskih plovnih poteh, ki vključuje prehod zunanje meje“ zajema uporabo vseh vrst plovil na rekah, kanalih in jezerih, za gospodarske ali rekreacijske namene.

4.2 Pri ladjah za gospodarske namene se kapitan in osebe, zaposlene na ladji, ki so na seznamu posadke, ter njihovi družinski člani, ki so na krovu, štejejo za člane posadke ali temu ustrezno.

4.3 Ustrezne določbe točk 3.1 do 3.2 se smiselno uporabijo za kontrolo plovbe po celinskih plovnih poteh.

▼B

PRILOGA VII

Posebna pravila za določene kategorije oseb

1. **Voditelji držav**

Z odstopanjem od člena 6 in členov 8 do 14 se voditeljev držav in članov njihovih delegacij, katerih prihod in odhod sta bila mejnim organom uradno naznanjena po diplomatski poti, na meji ne kontrolira.

2. **Piloti letal in drugi člani posadke**

2.1 Z odstopanjem od člena 6 imetniki pilotske licence ali imetniki potrdila o članu posadke, kakor je določeno v Prilogi 9 Konvencije o civilnem letalstvu z dne 7. decembra 1944, lahko med opravljanjem svojih nalog in na podlagi teh dokumentov:

(a) se vkrcajo ali izkrcajo na letališču postanka ali na letališču prihoda, ki se nahaja na ozemlju države članice;

(b) vstopijo na ozemlje občine letališča postanka ali letališča prihoda na ozemlju države članice;

(c) gredo s katerim koli prevoznim sredstvom na letališče na ozemlju države članice in se tako vkrcajo na letalo, ki odhaja s tega letališča.

V vseh ostalih primerih je treba izpolnjevati zahteve iz člena 6(1).

2.2 Členi 7 do 14 se uporabljajo za kontrolo članov posadke letala. Kjer je mogoče, ima prednost kontroliranje posadke. Točneje, kontrola se opravi pred kontrolo potnikov ali na posebnem kraju, določenem v ta namen. Z odstopanjem od člena 8 se lahko posadka, ki je osebju, pristojnemu za opravljanje nadzora meje, znana, kontrolira samo naključno.

3. **Pomorščaki**

Z odstopanjem od členov 5 in 8 lahko države članice dovolijo pomorščakom, ki posedujejo osebni dokument pomorščaka, izdan v skladu s Konvencijo Mednarodne organizacije dela (MOD) št. 108 (iz leta 1958) ali št. 185 (iz leta 2003) o osebnih dokumentih pomorščakov, Konvencijo o olajšavah v mednarodnem pomorskem prometu (Konvencija FAL) in ustreznim nacionalnim pravom, da vstopijo na ozemlje držav članic, tako da odidejo na kopno in se zadržujejo na območju pristanišča, kjer pristane njihova ladja, ali v sosednjih občinah, ali da izstopijo z ozemlja držav članic, tako da se vrnejo na ladjo brez javljanja na mejnem prehodu, pod pogojem, da so na seznamu posadke, ki je bil predhodno predložen v kontrolo pristojnim organom, na ladji, ki ji pripadajo.

Kljub temu mejni policisti na podlagi ocene tveganja v zvezi z notranjo varnostjo in nezakonitim priseljevanjem v skladu s členom 8 opravijo kontrolo pomorščakov, preden odidejo na kopno.

▼B

4. **Imetniki diplomatskih, uradnih ali službenih potnih listov in člani mednarodnih organizacij**

4.1 Glede na posebne privilegije in imunitete, ki jih uživajo, se lahko imetniki diplomatskih, uradnih ali službenih potnih listov, ki jih izdajo tretje države ali njihove vlade, priznane s strani držav članic, ter imetniki dokumentov, ki jih izdajo mednarodne organizacije, navedene v točki 4.4, ki potujejo po službeni dolžnosti, na mejnih prehodih ugodneje obravnavajo, tako da imajo prednost pred drugimi potniki, čeprav zanje še vedno, kadar je to potrebno, velja vizumska obveznost.

Z odstopanjem od člena 6(1)(c) osebam, ki posedujejo te dokumente, ni treba dokazovati, da imajo zadostna sredstva za preživljanje.

4.2 Če se oseba na zunanji meji sklicuje na privilegije, imunitete in izjeme, lahko mejni policist zahteva predložitev dokazil glede statusa te osebe, kar se stori s predložitvijo ustreznih listin, zlasti potrdil države akreditacije, diplomatskega potnega lista ali z drugimi sredstvi. V dvomu lahko policist, če je nujno, za informacije neposredno zaprosi ministrstvo za zunanje zadeve.

4.3 Akreditirani člani diplomatskih misij in konzularnih predstavništev ter njihove družine lahko vstopijo na ozemlje držav članic s predložitvijo izkaznice iz člena 20(2) in listine, ki jim dovoljuje prehod meje. Z odstopanjem od člena 14 mejni policisti v nobenem primeru ne smejo zavrniti vstopa na ozemlje države članice imetnikom diplomatskega, uradnega ali službenega potnega lista, ne da bi se prej posvetovali s pristojnimi nacionalnimi organi. To velja tudi v primeru, ko je za to osebo v SIS razpisan ukrep.

4.4 Dokumenti, ki jih izdajo mednarodne organizacije za namene iz točke 4.1, so zlasti naslednji:

— prepustnica Združenih narodov, ki se izda zaposlenim v Združenih narodih in v podrejenih agencijah, na podlagi Konvencije o privilegijih in imunitetah specializiranih služb, ki jo je sprejela Generalna skupščina združenih narodov 21. novembra 1947 v New Yorku,

— prepustnica Evropske unije (EU),

— prepustnica Evropske skupnosti za atomsko energijo (Euratom),

— izkaznica za legitimacijo, ki jo izda generalni sekretar Sveta Evrope,

— dokumenti, izdani v skladu z odstavkom 2 člena III Sporazuma med pogodbenicami k Severnoatlantski pogodbi o statusu njihovih sil (vojaške osebne izkaznice, ki jih spremlja potni ukaz, potni nalog ali posamezni ali skupinski službeni nalog), kakor tudi dokumenti, izdani v okviru Partnerstva za mir.

5. **Čezmejni delavci**

5.1 Postopek za kontrolo čezmejnih delavcev urejajo splošna pravila o nadzoru meje, zlasti členi 8 do 14.

▼B

5.2 Z odstopanjem od člena 8 se čezmejne delavce, ki jih mejni policisti dobro poznajo zaradi njihovega pogostega prehajanja meje na istem mejnem prehodu in za katere na podlagi prvotne kontrole vedo, da zanje ni bil izdan razpis ukrepa v SIS ali v nacionalni zbirki podatkov, kontrolira samo naključno, da se tako preveri posedovanje veljavnega dokumenta za prehajanje meje in izpolnjevanje potrebnih pogojev za vstop. Te osebe se od časa do časa temeljito kontrolira, brez predhodnega opozorila in v neenakomernih razmikih.

5.3 Določbe točke 5.2 se lahko razširijo na druge kategorije oseb, ki redno prehajajo mejo.

6. **Mladoletniki**

6.1 Mejni policisti morajo biti posebej pozorni na mladoletne osebe, ki potujejo s spremstvom ali brez njega. Mladoletne osebe so pri prehodu zunanje meje predmet enake kontrole pri vstopu in izstopu kot odrasli, kakor je predvideno s to uredbo.

6.2 Pri mladoletnikih s spremstvom mora mejni policist preveriti, ali imajo spremljajoče osebe nad mladoletnikom roditeljsko pravico, zlasti kadar mladoletnika spremlja samo ena odrasla oseba in obstaja utemeljen sum, da je bil nezakonito odveden iz skrbništva oseb, ki imajo nad njim zakonito roditeljsko pravico. V takšnem primeru mejni policist opravi nadaljnjo preiskavo za ugotovitev kakršnih koli neskladnosti ali nasprotij med danimi informacijami.

6.3 Pri mladoletnikih brez spremstva mejni policisti zagotovijo, na podlagi temeljitega preverjanja potnih listin in dokazil, da mladoletniki ozemlja ne zapuščajo proti volji oseb, ki imajo nad njim roditeljsko pravico.

6.4 Države članice imenujejo nacionalne kontaktne točke za posvetovanje o mladoletnikih in o tem obvestijo Komisijo. Komisija da državam članicam na voljo seznam nacionalnih kontaktnih točk.

6.5 Mejni policisti uporabijo seznam nacionalnih kontaktnih točk za posvetovanje o mladoletnikih v primeru dvoma glede katere koli okoliščine iz točk 6.1, 6.2 in 6.3.

7. **Reševalne službe, policija, gasilci in mejni policisti**

Vstop in izstop članov reševalnih služb, policije, gasilcev v nujnih primerih ter mejnih policistov, ki prečkajo mejo pri opravljanju svojih poklicnih nalog, ureja nacionalno pravo. Države članice lahko s tretjimi državami sklenejo dvostranske sporazume o vstopu in izstopu teh kategorij oseb. Ta ureditev in dvostranski sporazumi lahko odstopajo od členov 5, 6 in 8.

8. **Delavci na morju**

Z odstopanjem od členov 5 in 8 se ne opravi sistematična kontrola delavcev na morju, ki se redno vračajo po morju ali zraku na ozemlje držav članic brez postanka na ozemlju tretje države.

Kljub temu pa se pri določitvi pogostosti izvajanja kontrole upošteva ocena tveganj nezakonitega priseljevanja, zlasti kadar je v neposredni bližini objekta na morju obala tretje države.

▼B

PRILOGA VIII

Ime države

Znak države ..... (Naziv urada)

_____

_____ (1)

ODOBRITEV DOKAZILAO SPOŠTOVANJU POGOJA V ZVEZI S TRAJANJEM KRATKOROČNEGA BIVANJA V PRIMERIH, KO V POTNI LISTINI NI VSTOPNEGA ALI IZSTOPNEGA ŽIGA

Dne _____ ob (ura) _____ v (kraj)_____

Pred spodaj podpisanim organom _____ je navzoč/-a: _____

Priimek _____ Ime_____

Datum rojstva _____ Kraj rojstva_____ Spol_____

Državljanstvo _____ Prebivališče v/na _____

Potna listina _____ številka _____

Kraj izdaje v/na _____ dne_____

Številka vizuma _____ (če je primerno) izdal _____

za obdobje _____dni zaradi: _____

Ob upoštevanju dokazila o trajanju bivanja na ozemlju držav članic, ki ga je predložila zgoraj navedena oseba, za slednjo velja, da je vstopila na ozemlje ali izstopila z ozemlja države članice _____dne _____ ob _____ na mejnem prehodu _____.

Podatki spodaj podpisanega organa:

Tel.: _____

Faks: _____

E-pošta: _____

Oseba prejme en izvod te listine.

Oseba	Pristojni uradnik + žig

(1) Za Islandijo in Norveško znak ni potreben.

▼B

PRILOGA IX

Razveljavljena uredba s seznamom naknadnih sprememb

Uredba (ES) št. 562/2006 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 105, 13.4.2006, str. 1)	
Uredba (ES) št. 296/2008 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 97, 9.4.2008, str. 60)	
Uredba (ES) št. 81/2009 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 35, 4.2.2009, str. 56)	
Uredba (ES) št. 810/2009 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 243, 15.9.2009, str. 1)	Zgolj člen 55
Uredba (EU) št. 265/2010 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 85, 31.3.2010, str. 1)	Zgolj člen 2
Točka 9 Priloge V k Aktu o pristopu iz leta 2011	
Uredba (EU) št. 610/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 182, 29.6.2013, str. 1)	Zgolj člen 1
Uredba (EU) št. 1051/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 295, 6.11.2013, str. 1)	

▼B

PRILOGA X

Korelacijska tabela

Uredba (ES) št. 562/2006	Ta uredba
Člen 1	Člen 1
Člen 2, uvodno besedilo	Člen 2, uvodno besedilo
Člen 2, točke 1 do 8	Člen 2, točke 1 do 8
Člen 2, točka 8a	Člen 2, točka 9
Člen 2, točka 9	Člen 2, točka 10
Člen 2, točka 10	Člen 2, točka 11
Člen 2, točka 11	Člen 2, točka 12
Člen 2, točka 12	Člen 2, točka 13
Člen 2, točka 13	Člen 2, točka 14
Člen 2, točka 14	Člen 2, točka 15
Člen 2, točka 15	Člen 2, točka 16
Člen 2, točka 16	Člen 2, točka 17
Člen 2, točka 17	Člen 2, točka 18
Člen 2, točka 18	Člen 2, točka 19
Člen 2, točka 18a	Člen 2, točka 20
Člen 2, točka 19	Člen 2, točka 21
Člen 3	Člen 3
Člen 3a	Člen 4
Člen 4	Člen 5
Člen 5(1)	Člen 6(1)
Člen 5(1a)	Člen 6(2)
Člen 5(2)	Člen 6(3)
Člen 5(3)	Člen 6(4)
Člen 5(4)	Člen 6(5)
Člen 6	Člen 7
Člen 7(1) in (2)	Člen 8(1) in (2)
Člen 7(3)(a)	Člen 8(3)(a)

▼B

Uredba (ES) št. 562/2006	Ta uredba
Člen 7(3)(aa)	Člen 8(3)(b)
Člen 7(3)(ab)	Člen 8(3)(c)
Člen 7(3)(ac)	Člen 8(3)(d)
Člen 7(3)(ad)	Člen 8(3)(e)
Člen 7(3)(ae)	Člen 8(3)(f)
Člen 7(3)(b)	Člen 8(3)(g)
Člen 7(3)(c)	Člen 8(3)(h)
Člen 7(3)(d)	Člen 8(3)(i)
Člen 8	Člen 9
Člen 9(1)	Člen 10(1)
Člen 9(2), prvi pododstavek, točka (a)	Člen 10(2), prvi in drugi pododstavek
Člen 9(2), prvi pododstavek, točka (b)	Člen 10(2), tretji pododstavek
Člen 9(2), drugi pododstavek	Člen 10(2), četrti pododstavek
Člen 9(2), tretji pododstavek	Člen 10(2), peti pododstavek
Člen 9(3) in (4)	Člen 10(3) in (4)
Člen 10(1) do (5)	Člen 11(1) do (5)
Člen 10(6)	—
Člen 11	Člen 12
Člen 12	Člen 13
Člen 13	Člen 14
Člen 14	Člen 15
Člen 15	Člen 16
Člen 16	Člen 17
Člen 17	Člen 18
Člen 18	Člen 19
Člen 19	Člen 20
Člen 19a (poglavje IV)	—
Člen 19a (poglavje IVa)	Člen 21

▼B

Uredba (ES) št. 562/2006	Ta uredba
Člen 20	Člen 22
Člen 21	Člen 23
Člen 22	Člen 24
Člen 23	Člen 25
Člen 23a	Člen 26
Člen 24	Člen 27
Člen 25	Člen 28
Člen 26	Člen 29
Člen 26a	Člen 30
Člen 27	Člen 31
Člen 28	Člen 32
Člen 29	Člen 33
Člen 30	Člen 34
Člen 31	Člen 35
Člen 32	Člen 36
Člen 33	Člen 37
Člen 33a	Člen 38
Člen 34	Člen 39
Člen 35	Člen 40
Člen 36	Člen 41
Člen 37	Člen 42
Člen 37a	Člen 43
Člen 38	—
Člen 39	Člen 44
Člen 40	Člen 45
Priloge I do VIII	Priloge I do VIII
—	Priloga IX
—	Priloga X